

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. София , 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на двадесет и първи април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Камен Иванов
Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

в присъствието на прокурора Антоанета Николова Близнакова (АП-София) като разгледа докладваното от Камен Иванов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20201000601409 по описа за 2020 година

Настоящото въззивно производство е по чл.327 вр.чл.318 и сл.НПК,като е образувано по подадена въззивна жалба,допълнена надлежно от адв.Н. И. Б. от САК,с посочен съдебен адрес,защитник на подсъдимия И. Т. В.,с установена самоличност,ЕГН *****,против присъда №903259/20.07.2020 година на Окръжен съд гр.Благоевград , постановена по нохд №271/2019 година по описа на съда.

С атакуваната присъда съдът е признал подсъдимия И. Т. В., роден на *** година в гр.***,с постоянен адрес в гр.***,ул.,***,бл.3 ет.1, ап.1,българин, български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование,ЕГН ***** за виновен в това,че в периода 13.08.2007 година-14.12.2009 година в гр.Благоевград,в качеството си на *** и представляващ на „Веко- Строй” ЕООД ЕИК/БУЛСТАТ:101761333, със седалище и адрес на управление в гр. Благоевград, ул. „Петър Зографски”,бл. №3,вх.А,ет.1, ап.1,в условия на продължавано престъпление е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения по ЗДДС в размер на 64 753.40 лева,представляващо особено големи размери по смисъла на чл.93 т.14 НК,приспаднал неследващ се данъчен кредит за ДДС в посочения размер, като потвърдил неистина относно размера на получените доставки /включил в доставките с право на пълен данъчен кредит фиктивни покупки/ в подадени пред ТД на НАП-Благоевград 19 броя справки-декларации по ЗДДС,които се изискват по силата на закон и правилник за приложението му /чл.125 ал.1 ЗДДС и чл.116 ал.1 ППЗДДС/ и за удостоверяване на определената информация е използвал документи с невярно съдържание-придружаващите

СД дневник за покупките и включени в него фактури, престъпление по чл.255 ал.3 вр.ал.1, т.2, т.6, т.7 вр.чл.26 ал.1 НК, поради което и на основание чл.55 ал.1, т.1 НК му е наложил наказание “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години, като на основание чл.66 ал.1 НК съдът е отложил изпълнението му за срок от 3 /три/ години, считано от влизане в сила на присъдата.

С присъдата съдът е признал подсъдимия И. Т. В., с установена самоличност, ЕГН ***** за виновен в това, че в периода 31.03.2009 година-29.03.2010 година в гр.Благоевград, в качеството си на *** и представляващ на „Веко-Строй”ЕООД, със седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул., „Петър Зографски” бл.№3, вх.А, ет.1, ап.1, ЕИК / БУЛСТАТ 101761333, при условия на продължавано престъпление е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в особено големи размери-31 523.66 лева, като потвърдил неистина в декларация, която се изисква по закон-годишна данъчна декларация по чл.92 ЗКПО, декларираше разходи повече от действително сторените през финансовите 2008 година и 2009 година, както следва:

-на 31.03.2009 година осуетил определяне размера на данъка, като потвърдил неистина в годишна данъчна декларация по чл.92 ЗКПО с вх.№ 010-6998/31.03.2009 година за финансовата 2008 година-намалил счетоводния финансов резултат с декларирано фиктивно получени доставки на обща стойност 265045.01 лв., и избегнал плащане на данъчни задължения в размер на 26 504.50 лева,

-на 29.03.2010 година осуетил определянето размера на данъка, като потвърдил неистина в годишна данъчна декларация по чл.92 ЗКПО, вх.№ 304350901208841/29.03.2010 година за финансовата 2009 година-намалил счетоводния финансов резултат с фиктивно направени разходи в размер на 58 795.96 лева и осуетил декларирането на печалба от 50 191.64 лева, и избегнал плащането на данъчни задължения в размер на 5 019.16 лв., престъпление по чл.255 ал.3 вр.ал.1, т.2 НК вр.чл.26 ал.1 НК и на основание чл.55 ал.1, т.1 НК му е наложил наказание “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години, като на основание чл.66 ал.1 НК съдът е отложил изтърпяването на наказанието “лишаване от свобода” за срок от 3 /три/ години, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл.23 ал.1 и ал.3 НК съдът е определил на подсъдимия И. Т. В., с установена самоличност и ЕГН ***** общо най-тежко наказание, измежду така определените му наказания “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години, като на основание чл.66 ал.1 от НК е отложил изтърпяването на определеното общо наказание “лишаване от свобода” за срок от 3 /три/ години, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът е осъдил подсъдимия И. Т. В. заплати сторените по делото разноси:

-сумата 1465,60 /хиляда четиристотин шестдесет и пет лева и шестдесет стотинки/ лева по сметка на ОД на МВР гр.Благоевград,

-сумата 139,63 /сто тридесет и девет лева и 63 стотинки/ лева по сметка на ОС гр. Благоевград и 5 /пет/ лева за издаване на изпълнителен лист.

Твърди се от защитата,че атакуваната присъда е постановена в нарушение на процесуалния закон,доколкото не са събрани възможните доказателствени източници по делото,позволяващи правилно решаване на наказателно-правния спор,а събраните такива не са анализирани и оценени в пълнота и във взаимовръзка помежду им.

Сочи се във въззивната жалба,че атакуваната присъда е незаконосъобразна и необоснована ,като се твърди,че приетите от съда фактически положения не се подкрепят от доказателствата по делото.

По същество се излагат съображения за това,че:

Допуснато е съществено нарушение на процесуални правила,като съдът се е произнесъл без да събере възможните по делото доказателствени източници и всестранно,пълно и обективно да обсъди доказателствения обем,включително в неговата противоречивост,касателно събрани,от една страна гласни доказателствени средства,а от друга-писмени доказателства и експертни заключения,поради което е нарушил нормата на чл.305 ал.2 и ал.3 НПК и така е нарушил правото на защита на подсъдимия В..Във връзка с твърдението за липса на всестранно и пълно изясняване на делото е сторено и доказателствено искане за повторен разпит на свидетелите И. В. К.,Я. Е. В.-П. и С. Г. Д.,чиито проведени разпити не са изяснили в пълнота релевантни за делото факти и обстоятелства.

Твърди се необоснованост на постановения съдебен акт,доколкото приети от първия съд фактически положения не се подкрепят от доказателствата по делото,а вътрешното убеждение на съда по фактите е изградено в нарушение на изискването на чл.14 НПК,при липса на изискването да се посочи защо съдът възприема едни факти и дискредитира други.По същество се възразява,че в мотивите към съдебния акт не са намерили своите отговори поставени от защитата въпроси.

Твърди нарушение на материалния закон,доколкото решаващият съд е приел с прекомерно доверие изготвения по делото ревизионен акт.Намира,че не следва да се кредитира изготвеното по делото експертно заключение,свързано с изводи за фактурирани нереални сделки с посочените от обвинението дружества,доколкото същото е изградено на основата на изготвения ревизионен акт.

На основание чл.334 т.2 НПК вр.чл.336 ал.1 т.3 НПК претендира отмяна на атакувания съдебен акт,като се постанови нова присъда,с която подсъдимия бъде признат за невинен по повдигнатите му обвинения.

Настоящият съдебен състав е съобразил изложеното във въззивната жалба,а

запознавайки се с материалите по делото и въз основа нормата на чл.327 НПК е намерил,че за изясняване на фактическите обстоятелства във връзка оплакванията на защитата на подс.В. и за разкриване на обективната истина по делото с е налага събиране на нови доказателства и проверка на вече събрани такива,поради което е допуснал допълнителен разпит на свидетелите И. В. К.,Я. Е. В.-П. и С. Г. Д. и ги е разпитал,доколкото към първата от посочените свидетели защитата и подсъдимото лице са формулирали допълнителни въпроси,а последните двама свидетели,разпитани пред първия съд/л.л.92 и 93 от делото/,са заявили липса на спомен по фактите,поради отдалечения период от време. Съображенията на въззивният съд да допусне до разпит посочените свидетели В. и Д. са свързани с обстоятелството,че от една страна показанията им са от съществено значение за пълното изясняване на фактите по делото /св.Я.В. е била ръководител екип,сектор „Ревизии“,а св.Д.-инспектор по приходи в ТД-НАП гр.София и са участвали в ревизионната проверка,завършила с ревизионния акт,посочен по делото/.От друга страна депозираните от тях показания в хода на на досъдебното производство не са приобщени по реда на чл.281 НПК-св. П.-т.7,л.47,а св.Д.-т.7,л.44 и т.6,л.80 от ДП.

Въззивният съд е допуснал до разпит и е разпитал св.К. П. К.,посочен под №21 в списъка за призоваване на свидетели към обвинителния акт,доколкото е видно,че този свидетел въобще не е призоваван и разпитан от първия съд,а съдът,стр.34,изр.1-во от мотивите,се е позовал на показанията му,дадени на досъдебното производство,приложени в т.8,л.148 ДП.

Въззивният съд е допуснал до разпит и е разпитал свидетеля К. А. К. ,разпитан пред първия съд,л.181-ви,доколкото този свидетел е разпитан при несъобразяване с нормата на чл.269 ал.3 НПК.Подсъдимият В. не е присъствал в съдебно заседание при разглеждането на делото от първия съд на 08.06.2020 година по уважителни причини,изложени от защитата му пред съда. Липсва изрично негово/за разлика от защитата му/ съгласие за разглеждане на делото и събиране на доказателства,като изявление по повод разпита на св.К. подсъдимият В. е сторил едва в с.з. на 13.07.2020 година,л.202 от делото,но и тогава не е взел становище по даване ход на делото.

Приобщени надлежно са писмени доказателства в хода на проведеното въззивно съдебно следствие.

Пред въззивния съд,след проведено въззивно съдебно следствие,при условията на чл.333 НПК,представителят на САП оспорва основателността на подадената въззивна жалба.Твърди,че постановеният първоинстанционен съдебен акт,с който подс.В. е признат за виновен по повдигнатите му обвинения и са му наложени наказания,включително определеното такова по реда на чл.23 НК,е правилен и законосъобразен.Излага съображения по повод осъждането на В. за извършено престъпление по чл.255 ал.3 вр.ал.1,т.2, т.6, т.7 вр.чл.26 ал.1 НК и наложеното му на основание чл.55 ал.1, т.1 НК наказание “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години с прилагане нормата на чл.66 ал.1 НК за срок от 3 /три/

години,считано от влизане в сила на присъдата,както и касателно осъждането на подс.В. за извършеното от него престъпление по чл.255 ал.3 вр.ал.1, т.2 НК вр.чл.26 ал.1 НК,като на основание чл.55 ал.1, т.1 НК му е наложено наказание “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години,с прилагане нормата на чл.66 ал.1 НК по отношение наказанието “лишаване от свобода” за срок от 3 /три/ години,считано от влизане на присъдата в сила.В изложението си представителят на държавното обвинение е намерил,че законосъобразно първият съд,на основание чл.23 ал.1 и ал.3 НК е определил на подсъдимия И.В.,с установена самоличност и Е Г Н ***** общо най-тежко наказание,измежду така определените му наказания “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години,като на основание чл.66 ал.1 НК е отложил изтърпяването на определеното общо наказание “лишаване от свобода” за срок от 3 /три/ години,считано от влизане на присъдата в сила.Посочил е,че законосъобразно първият съд е осъдил подсъдимия И. Т. В. заплати сторените по делото разноски.

Представителят на държавното обвинение намира,че първият съд е извел правилни фактически изводи,а на основата на правилно установени факти е сторил обосновани правни изводи,относно „.....авторството на деянията и вината на подсъдимия“.Сторен е кратък анализ на установени по делото факти и правни изводи,като се претендира постановяване на съдебен акт,с който се потвърди изцяло атакуваната пред настоящия съд присъда.

Пред настоящия въззивен съд защитата на подс.В. е поддържала сторените подробни оплаквания във въззивната си жалба и допълнението към нея,като акцентира на няколко основни,според защитата принципни положения.Намира,че „...няма законово изискване с а м о управителят на една фирма да създава и да подписва данъчни счетоводни документи“.Намира за недоказан извода на първия съд,че единствено подсъдимият е отговарял за организацията на финансовата дейност на дружеството,нито е обработвал първичните счетоводни документи,не е изготвял и подавал посочените в обвинителния акт справки-декларации и годишни финансови отчети.Излага принципни съображения за начина на осъществявания финансов контрол в дружеството,като твърди,че не е установено В. „... да е нарушил задължението си за подаване на вярна справка-декларация по ЗДДС,както и в справката-декларация той сам да е вписвал фактури за фиктивни данъчни събития“.Твърди незнание от страна на подсъдимия В.,касателно невярното съдържание на придружаващия справката-декларация дневник за покупки,доколкото подсъдимия не е подавал лично тези справки-декларации,“...не е изготвял и не е подавал тези документи в НАП лично.

Оспорва законосъобразността на проведеното ревизионно производство спрямо дружеството ,“...изводите от които са пренесени дословно в обвинителния акт....“и в изготвената по делото експертиза.В подкрепа на това свое твърдение сочи,че ревизиращите лица не са потърсили документи нито от представител на ревизираното дружество,нито от неговите съконтрагенти,нито са извършили надлежна насрещна проверка.Обосновавайки по същество недобросъвестност при изпълнение на служебните задължения на ревизиращите лица,защитата сочи-„Към датата на издаване на ревизионния доклад 26.08.2011 година,а след това към датата на издаване на ревизионния акт 16.11.2011 година е било публично

достояние в ТД-НАП информацията, че дружеството „Веко-Строй“ ЕООД има нов собственик и управител, който не е подсъдимия И.В.». Акцентираща, че новия собственик Д.К. не е уведомяван за проведената ревизия в дружеството, като по този начин са накърнени правата на защита на юридическото лице и на предходния му собственик. Соча начина, по който е станало връчването на ревизионните документи, оспорвайки законосъобразността му, л.94 от делото.

На основа изложеното се иска отмяна на атакувания съдебен акт и постановяване на нов, с който подсъдимия В. бъде признат за невинен в извършване на престъпленията, за които е предаден на съд и осъден и бъде постановен съдебен акт по реда на чл.304 НПК. Алтернативно се претендира прилагане нормата на чл.55 НК.

Подсъдимият И.В. поддържа становището на защитата си, включително по реда на чл.333 ал.2 НПК

Съдът приема, че въззивната жалба е процесуално допустима, доколкото е подадена по предвидения в Закона ред и срок, но преценена по същество я намира за неоснователна.

Съображенията на съда са следни:

Подсъдимият И. Т. В. е роден на *** година в гр.***, с постоянен адрес в гр.***, ул. „***“, бл.3, ет.1, ап.1, българин, български гражданин, не е женен, не е осъждан, със средно образование, понастоящем работещ към «Си Ел Ес Солар Енерджи» ООД, ЕГН ***** Към 2007 година, във връзка със засилен интерес в областта на строителството в района на градовете Банско и Разлог, област Благоевград, подсъдимият решил да развие бизнес-план, като търгува със стоки, необходими в строително-монтажните дейности, изграждането и ремонта на водоснабдителни и канализационни инсталации.

В изпълнение на намерението си подал документи за регистриране на търговско дружество.

С решение № 1257/12.04.2007 година, постановено по фирмено дело №743/2007 година по описа на Окръжен съд Благоевград е регистрирано дружество „ВЕКО СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК 101761333, седалище и адрес на управление гр.Благоевград, ул. „Петър Зографски“ № 3, вх.А, ет.1, ап.1-ви. Едноличен собственик на капитала бил И. Т. В., като еднолично управлявал и представлявал дружеството, включително с права да съставя и подписва всички документи от името на търговското дружество. Регистрираният капитал на дружеството бил в размер на 5000,00/пет хиляди/ лева, разпределен на 50 /петдесет/ дяла, всеки с номинална стойност 100 /сто/ лева. Горните обстоятелства категорично се установяват от приложени по делото писмени доказателства-учредителен акт на дружеството, л.29-32, т.1 ДП, решение на Окръжен съд гр. Благоевград и удостоверение от същия съд, л.26, т.1 ДП.

Основната дейност на регистрираното дружество „ВЕКО СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК

101761333 била свързана със строителство и изграждане на водоснабдителни и канализационни инсталации ,покупко-продажба на стоки и други вещи с цел продажба,хотелиерска,спедиционни,складови и лицензионни сделки и т.н..Видно е широкия обхват на декларираната търговска дейност,вписана в предмета на дейност на дружеството,регистър 10,номер 466,т.15/35-ти.,„ВЕКО СТРОЙ“ ЕООД било регистрирано в ТД-НАП гр.София,офис Благоевград,на основание чл.100 ал.1 Закон за данък върху добавената стойност,считано от 25.04.2007 година.

Няма спор между страните по делото,че в периода след регистрацията си до 2009 година дружеството развило „динамична търговска дейност“ с множество контрагенти.Прилаганата в този времеви период двустранна форма на счетоводно записване съответствала на изискванията на чл.34 ал.2 от Закон за счетоводството/стар чл.32 ал.4 от Закон за счетоводството,в сила до 31.12.2015 година/.Осигурявала хронологично и систематично счетоводно отчитане,а констатациите са,че търговското дружество спазвало изискванията на Закона за счетоводство , националния сметкоплан и националните счетоводни стандарти по ЗДДС и Правилника за приложението му,прилагало двустранно счетоводство при автоматизирана обработка на данните,а приходите и разходите по доставките и осъществените счетоводни събития били отразявани чрез документиране на всяка стопанска операция,посредством счетоводен документ.Активната търговска дейтелност на дружеството,управлявано от подс.В. се изразило в засилени търговски взаимоотношения,като видно от посочените доставчици по фактури,осчетоводени в баланса на дружеството,такива,описани подробно и в изготвения обвинителен акт,били:

- „ПЛАНТА-6" ЕООД, ЕИК 112635617,
- „ПИК 2000" ЕООД, ЕИК 130173895,
- „МОЙРА СТРОЙ" ЕООД, ЕИК 131066540,
- „ДЖОЙНТ МЕТАЛ ТРЕЙДИНГ" ООД, ЕИК 131385538,
- „ПАЙП ГРУП" ООД, ЕИК 101727270,
- „БОНИМА" ЕООД,
- „НИКМАР КАНСТРАКШЪН" ЕООД,
- „НЕВИ - 23" ООД, ЕИК 101705637,
- „ИТО МИКС 2007" ЕООД, ЕИК 175129597,
- „МАРЕЛ 2005" ООД, ЕИК 101676872,
- „БОБИ 2007" ЕООД, ЕИК 101762702,
- „ФОКИ Б" ООД, ЕИК 200078111,
- „БГ ТЕРМ" ООД, ЕИК 832091025,
- „СИКО С" ООД, ЕИК 131141624,
- „ГАМА ПРОЕКТИ БГ" ЕООД, ЕИК 200026940,
- „ДИКС 94" ЕООД, ЕИК 102830469,
- „ГЕОЛИН" ЕООД, ЕИК 101749879,
- „СТРОИТЕЛНИ СИСТЕМИ НИТЕРА" ООД, ЕИК 130413597,

- „АТОС МАШИНИ“ ЕООД, ЕИК 175104722. По делото безспорно се установяват действителни търговски сделки, сключени с част от посочените по-горе дружества – „Мойра Строй“ ЕООД, „Бонима“ ЕООД, „Никмар Канстракшън“ ЕООД, „Неви-23“ ООД, „Марел 2005“ ООД, „Боби 2007“ ЕООД, „Фоки Б“ ООД, „БГ Терм“ ООД, „Строителни системи Нитера“ ООД и „Атос Машин“ ЕООД. При извършена проверка в посочените дружества се установява, че фактурираните доставки на „Веко Строй“ ЕООД са отразени в дневниците за продажби и справки-декларации по ДДС на съответните дружества, като събрани гласни доказателства потвърждават действителност на създадени търговски отношения с управляваното от подсъдимия дружество по конкретните счетоводни събития. Чрез изготвени и приложени по делото ревизионен доклад и ревизионен акт, и чрез гласни доказателствени средства, наред с изготвена по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че освен действително осъществени търговски сделки с посочените по-горе свои съконтрахенти, подсъдимият И.В. фактурирал нереализирани търговски сделки като осъществени реално такива. Установява се, че в инкриминирания период от името на „ПАЙП ГРУП“ ООД са декларирани и включени в дневниците за продажби към месечните справки-декларации по ЗДДС общо 13 фактури и 1/едно/ кредитно известие, а в дневниците за покупки на „Веко Строй“ ЕООД, управлявано от подсъдимия В. са отразени и подадени към месечни справки-декларации 79 фактури и 27 кредитни известия с издател „ПАЙП ГРУП“ ООД. Извършени от ревизиращите лица насрещни проверки в търговските дружества „ДЖОЙНТ МЕТАЛ ТРЕЙДИНГ“ ООД, „ИТО МИКС 2007“ ЕООД, „СИКО С“ ООД, „ДИКС 94“ ЕООД и „ГЕОЛИН“ ЕООД, наред със събрани по делото гласни доказателствени средства, чрез разпит на управителите на тези дружества установяват, че те не са имали търговски взаимоотношения с едноличното дружество, управлявано от подсъдимия В. и не са сключвали търговски сделки с „Веко Строй“ ЕООД. От друга страна търговските дружества „Планта-6“ ЕООД, „ПИК 2000“ ЕООД и Гама Проекти БГ“ ЕООД не са извършвали реална търговска дейност, а някои от тях са deregистрирани по ЗДДС към момента на посочено фактуриране, невярно удостоверяващо за случило се данъчно събитие. По същество това т.н. „фактуриране“ на доставки от дружеството, управлявано от подс. В. към изрично изброените по-горе посочените търговски дружества, са фиктивни сделки, документиращи единствено, за да увеличат обема на месечен разход. Последователно в инкриминирания период, до стореното отчуждаване на притежаваните от подсъдимия дружествени дялове във „Веко Строй“ ЕООД, И.В. увеличавал документално разходите си чрез посочване в изготвяните месечни справки-декларации на фактури за т.н. нереални покупки, т.е. посочвал за случили се реално неслучили се данъчни събития, като така влияел на счетоводния баланс при месечното приключване и отчитане на оборотите на управляваното от него дружество, намалявайки си данъчните задължения по ЗДДС. По същество включването на такива фактури, удостоверявани невярно т.н. „фиктивни сделки“ в годишния финансов резултат на дружеството, се отразявало на дължимия данък по Закон за

корпоративно подоходно облагане /ЗКПО/.

Съзнавайки естеството на тази част от „търговската,, си дейност,притеснен от факта,че от името на дружеството,чийто дружествени дялове притежава еднолично,ползва неоснователно данъчни кредити по ЗДДС и плаща по-малко корпоративен данък,възстановяването на които данъчни задължения ще се претендира впоследствие от „Веко Строй“ ЕООД,И.В. взел решение и предприел фактически и правни действия,с които да преустанови юридически участието си в търговското дружество,продавайки дружествените си дялове на трето лице.

Разпитаният по делото,включително и от въззивния съд К.К.,собственик на „Планта-6“ЕООД бил упълномощен от подс.И.В. /пълномощно,приложено на л.27-л.28,т.1 ДП/ да намери трето лице купувач на дружествените дялове на подсъдимия и да ги продаде.К.К. се съгласил да помогне на подс.В. и чрез С. Т. ,комуто през м.ноември 2008 година прехвърлил дружествените си дялове в „Планта-6“ЕООД , вж.договор,л.37,т.1 ДП, се свързал с Д. К..Последният бил лице с нисък социален статус,трайно безработен,който се издържал от случайна работа и събиране на отпадъци от контейнери за боклук.Свидетелят К.К. се срещнал с Д. К., надлежно оформили продажбата на дружествените дялове на подс.И.В. във „Веко строй“ ЕООД с Договор за прехвърляне на дружествени дялове от 13.06.2011 година,приложен на л.12,т.1 ДП,като седалището на дружеството и адреса му на управление били променени в гр.Панагюрище,област Пазарджик,ул. „Нешо Бончев“ № 7,под юрисдикцията на ТД-НАП гр.Пловдив,офис Пазарджик. Дружествените дялове били придобити от К.,като тази и посочените по-горе промени били отразени по партидата на дружеството в Търговския регистър,считано от 24.06.2011 година ,като се удостоверило надлежно,че посочените дружествени дялове са прехвърлени от подсъдимия И.В. на Д. К.,ЕГН *****.

Писмени доказателства по делото установяват,че приобретателят на дружествени дялове Д. Т. К. е бил собственик на 40 /четиридесет/еднолични търговски дружества с ограничена отговорност,вкл.и на „Веко строй“ ЕООД,посочено под №34,вж.т.2,л.15-ти ДП,а С. Т.,съдействал на св.К. К. да намери Д. К. и да го мотивира да купи дружествените дялове на „Веко Строй“ЕООД от подс.В.-на 14 /четиринадесет/ ЕООД,вж. л.16,т.2 ДП.

На основание издадена заповед за възлагане на ревизия №1101599/08.02.2011 година от началник сектор „Ревизии“ при ТД-НАП София,изм.със заповед № 1107961/07.07.2011 година е възложено извършване на ревизия на „Веко Строй“ ЕООД,ЕИК 101761333,с екип от ревизори-св.Я.В.-ръководител на екип и св.С.Д..Финансовата проверка обхващала проверка финансовата дисциплина на дружеството и установяване на задължения на дружеството по Закона за корпоративното подоходно облагане за периода от 12.04.2007 година-31.12.2009 година и задължения по Закона за данък върху добавената стойност в период 25.04.2007 година-31.12.2009 година.

Бил изготвен ревизионен доклад 1107961/26.08.2011 година,вж.л.147 и сл.,т.3 ДП.

Ревизията завършила с Ревизионен акт № 011107961/16.11.2011 година, т.3 ДП, като са определени задължения на „Веко Строй“ ЕООД, ЕИК 101761333 в общ размер на 358 491,51 лева, от които главница 270 362,21 лева и лихва-88 129,30 лева. В изпълнение на задълженията си да извършат пълна финансова проверка във връзка с установяване правото на приспадане на данъчен кредит, ревизиращият екип извършил насрещни проверки на търговски дружества, очертали се като основни доставчици на стоки в ревизирания период на „Веко Строй“ ЕООД. Ревизиращите лица извършили насрещни проверки в търговските дружества, „ДЖОЙНТ МЕТАЛ ТРЕЙДИНГ“ ООД, „ИТО МИКС 2007“ ЕООД, „СИКО С“ ООД, „ДИКС 94“ ЕООД и „ГЕОЛИН“ ЕООД, като фактите по делото установяват, че пълни по обхват и изключително подробни насрещни проверки са осъществени към очертали се три основни доставчици:

„ПЛАНТА-6“ ЕООД, ЕИК 112635617,

„ПИК 2000“ ЕООД, ЕИК 130173895 и

„МОЙРА СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК 131066540.

Ревизиращият екип подробно в мотивите към ревизионния акт сочи основанията и начина на извършваната финансова проверка, обхвата и целите и периода на проверка, както и предмета на извършване. В хода на ревизионната процедура са изискани документи, свързани с проверката, като ревизиращите не са получили съдействие от страна на проверяваното дружество, което не е представило изискани първични счетоводни документи, с цел установяване и доказване истинност /реалност/ на получени и декларирани в съответните месечни справки-декларации, подавани на основание Закон за данък върху добавената стойност. В мотивите, след изложени подробни мотиви и представено хронологично описание на осъществена дейтелност, ревизиращия екип е посочил, че с оглед разпоредбата на чл.122 ал.1, т.4 ДОПК, при липса или непредставяне на счетоводна отчетност, изискуема по Закона за счетоводството, както и когато воденото счетоводство не дава възможност за установяване основата за данъчно облагане, и когато изискуемите счетоводни документи са унищожени не по установения ред, органът по приходи разполага с правомощие да приложи установен от Закона размер на дължимия данък. Въз основа на извършените проверки и насрещни такива, ревизиращия екип се е произнесъл, като не е признал ползвани от „Веко Строй“ ЕООД данъчни кредити по Закон за данък добавена стойност, респ. коригирани са данъчните основи на корпоративния данък. Без да се налага да се преразказват или прецитират констатациите на ревизиращия екип, включително установените данъчни нарушения и укрити данъчни задължения, следва обобщително да се подчертае, че те са подробно отразени в ревизионен доклад №1107961/26.08.2011 година и ревизионен акт №011107961/16.11.2011 година. Преценката на настоящият съд по фактите се основава и изгражда на изготвени по делото и надлежно приети Съдебно-счетоводна, икономическа и данъчна експертиза, изготвена от експерта Б.З., т.16 , л.3-л.89 от

ДП, както и Съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от експерта Т., л. 107-л. 114, т. 6 от ДП.

По отношение проверката и фактите за данъчните задължения по ЗДДС:

Съгласно чл. 6 ЗДДС доставка на стока, каквато дейност е поставена в основата на упражняваната от подс. В. търговска дейност, е прехвърлянето право на собственост или друго вещно право върху стока, а съгласно чл. 9 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга /всичко, което има уговорено плащане и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранната валута, използвана като платежно средство/. Изпълнявайки задълженията си на данъчно задължено лице, като едноличен собственик и представляващ търговското дружество, И. В. ежесечно до 14-та дата, следващ месеца за който се отнася, доколкото данъчният период е месечен, и в срок подавал пред надлежните органи по приходите справка-декларация, придружаващите регистри и дневници за покупки и продажби. По този начин спазвал разписаните изисквания в чл. 124 ЗДДС и чл. 125 ЗДДС, като на основа подадената информация за реализираните търговски обороти и реализирания финансов резултат за данъчния период, се определял размер на следващ се данък, като на тази основа се определяло каква сума се дължи за внасяне или е налице доказана по размер сума за възстановяване на платен данък.

В принципен план, на основата на Закона и дадените пояснения от ревизиращия екип в цитирания РА, и на икономическите експерти по делото, първият съд правилно е акцентирал обобщително, че „..... Когато за определен данъчен период общата сума на начисления данък превишава общата сума на данъчния кредит, разликата представлява резултата за периода-данък за внасяне. Същият следва да се внесе в републиканския бюджет в 14 дневен срок от изтичане на данъчния период. Когато за определен данъчен период общата сума на данъчния кредит надвишава общата сума на начисления данък, разликата представлява данък за възстановяване. Същият подлежи на прихващане, приспадане или възстановяване по реда на чл. 92 ал. 1 ЗДДС“. На основата на това принципно положение, целейки да осуети установяване действителния размер на дължимия данък, като така намали данъчната си задължителност, при подаване на ежесечни справки-декларации И. В. включвал към придружаващите декларацията счетоводни документи, вкл. дневник за покупки-продажби, наред с документи, отнасящи се до т. н. „фиктивни доставки“, документиращи с недействителни фактури. На тези документи следвало да се придаде истинност, убедителност за реално настъпило счетоводно събитие.

По наказателно-правния спор безспорно се установява следното, свързано с дейността на подс. В. по изпълнение задълженията му по чл. 124 и чл. 125 ЗДДС:

-за данъчния период 01.07.2007-31.07.2007 година И. В. подал справка-декларация №01000927742/13.08.2007 година в ТД-НАП София, офис Благоевград, като от името на търговското дружество са декларирани облагаеми доставки на стойност 4 947,51 лева и е начислен данък добавена стойност по облагаеми доставки в размер на 989,50 лева. В извлечение от дневник за покупки били вписани фиктивни доставки. Такава фиктивна

доставка е декларирана за стойност 18.37 лева по фактура № 0040002839/05.07.2007 година, издадена от „ДИКС 94“ ЕООД, ЕИК 102830469 на стойност 1.35 лв. и ДДС в размер на 0.27 лв. и по фактура № 0040003361/28.07.2007 година, издадена от „ДИКС 94“ ЕООД, ЕИК 102830469 на стойност 13.96 лв. и ДДС в размер на 2.79 лева. За получател на доставки по фактурите е посочено дружеството, представлявано от В., но описаните фактури не са регистрирани в дневник за продажба на „ДИКС 94“ ЕООД. Не отразяват реални сделки, а включвайки ги в дневник за покупки и продажби в справка-декларацията за посочения период, И.В. потвърдил неистина. Описаното неистинско финансово събитие в декларацията е сторено съзнателно, а действайки по описания начин В. повлиял на коректното определяне на данъчната основа, относима към законосъобразното определяне на следващия се данъчен кредит. На основата на тази заявена неистина за обема получени доставки, за м. юли 2007 година е бил приспаднал наследващ се за "Веко строй" ЕООД данъчен кредит в размер на 3,06 лева.

-за данъчния период 01.08.2007-31.08.2007 година В. подал информация чрез справка-декларация № 01000930731/11.09.2007 год. в ТД-НАП София, офис Благоевград, като декларира облагаеми доставки стойност 1342,50 лева и е начислен ДДС по облагаеми доставки в размер на 268,50 лева. В този данъчен период В. декларира получени от дружеството му доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 793,85 лева. Начислен е данък добавена стойност по доставки с право на пълен данъчен кредит в размер на 158.77 лева. В приложено към декларацията извлечение от дневника за покупки била вписана фактура №0040004023/24.08.2007 година, издадена от „ДИКС 94“ ЕООД, ЕИК 102830469 на стойност 98.34 лв. и ДДС в размер на 19.67 лв., а като получател по нея било посочено дружеството на подсъдимия. Цитираната фактура не е регистрирана в съответния дневник за продажба на издаващото дружество и по същество не отразява реално сключена търговска сделка. Посочвайки я в дневника за покупки и в съответния раздел на справка-декларация за отчетния данъчен период, В. потвърдил неистина, касателно право на пълен данъчен кредит, в резултат на което за м. август 2007 година е приспаднал наследващ се за "Веко строй" ЕООД данъчен кредит в размер на 19,67 лева.

-за данъчен период 01.04.2008-30.04.2008 година В. подал информация чрез справка-декларация по ЗДДС вх. № 01000971424/12.05.2008 година в ТД-НАП София, офис Благоевград, като декларира облагаеми доставки на стойност 40 992,07 лева. Начислен е ДДС по доставки с право на пълен данъчен кредит в размер на 8 093.77 лева. В приложено извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки на стойност 3 065.24 лв., по фактура №20000000001/17.04.2008 година, издадена от „Джойнт Метал Трейдинг“ ООД, ЕИК 131385538 на стойност 114.12 лв. и ДДС в размер 22.82 лева, по фактура №20000000006/29.04.2008 година, издадена от същото дружество на стойност 182.79 лв. и ДДС в размер 36.56 лева, по фактура №8000000266/01.04.2008 година, издадена от „ПАЙП ГРУП“ ООД, ЕИК 131165136 на стойност 3486.22 лв. и ДДС в размер 697.24 лева, по фактура №8000000270/03.04.2008 година, издадена от същото дружество на стойност 3325.78 лв. и

ДДС в размер 665.16 лева, по фактура №80000000285 /19.04.2008 година, издадена от същото дружество на стойност 3 491.24 лв. и ДДС в размер 698.25 лева, по фактура №80000000286/21.04.2008 година, издадена от същото дружество на стойност 4 536.79 лв. и ДДС в размер 907.36 лева, по фактура №0040009184/18.04.2008 год., издадена от „ДИКС 94“ ЕООД на стойност 94.68 лв. и ДДС в размер 18.94 лева, по фактура №0040009235/21.04.2008 год., издадена от това дружество на стойност 20.40 лв. и ДДС в размер 4.08 лева, по фактура №0040009287/23.04.2008 год., издадена от същото дружество на стойност 74.16 лв. и ДДС в размер 14.83 лева. За получател по всички посочени по-горе фактури е посочено дружеството на подс.В., но проверката установява, че описаните фактури не са регистрирани в съответните дневници за продажби в дружествата, посочени за издатели, като посочените фактури не отразяват реално осъществени търговски сделки. Вписвайки ги в дневника за покупки и декларирайки тези неверни обстоятелства в справка-декларация за ДДС за отчетния данъчен период, подсъдимият И.В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит. По този начин, заявявайки неистина за размера на получените доставки, включвайки в доставките с право на пълен данъчен кредит фиктивни покупки за 15 326.18 лева, бил приспаднал неследващ се за "Веко строй" ЕООД данъчен кредит в размер на 3 065.24 лева.

-за данъчния период 01.05.2008-31.05.2008 година И.В. подал счетоводна информация чрез справка-декларация № 01000979107/13.06.2008 година в ТД-НАП София, офис Благоевград, като декларира облагаеми доставки на стойност 50 128.61 лева. Начислен е ДДС по доставки с право на пълен данъчен кредит в размер на 10 025,73 лева. В приложеното към декларацията извлечение от дневника за покупки били вписани, наред с реално осъществени и фиктивни доставки по фактури:

№200000000007/01.05.2008 година, издадена от "Джойнт Метал Трейдинг" ООД на стойност 214.92 лв. и ДДС в размер 42.98 лева,

№200000000009/08.05.2008 година, издадена от "Джойнт Метал Трейдинг" ООД на стойност 821.44 лв. и ДДС в размер 164.29 лева,

№80000000294/01.05.2008 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 3 279.63 лв. и ДДС в размер 655.93 лева,

№80000000315/30.05.2008 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 2 011.81 лв. и ДДС в размер 402.36 лева,

№80000000316/30.05.2008 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 252.36 лв. и ДДС в размер 50.47 лева,

№80000000317/30.05.2008 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 3 816.09 лв. и ДДС в размер 763.22 лева,

№0040009422/02.05.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на

стойност 588.52 лв. и ДДС в размер на 117.70 лева,

№0040009707/19.05.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 608.72 лв. и ДДС в размер на 121.74 лева,

№0040009764/21.05.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 78.82 лв. и ДДС в размер на 15.76 лева.

№0040009796/22.05.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 279.55 лв. и данък в размер на 55.91 лева. За получател по фактурите е записано дружеството на подсъдимия И.В., но посочените по-горе фактури не са регистрирани в дневниците за продажбите в посочените като издатели по-горе търговски дружества, не отразяват реални сделки, а съзнателно посочвайки ги в дневника за покупки и в подадената справка-декларация за ДДС за отчетния период, подсъдимият е повлиял на коректното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит. Подсъдимият съзнателно е заявил неверни счетоводни обстоятелства относно размера на получените доставки, включил е в доставките с право на пълен данъчен кредит нереализирани /фиктивни покупки/ на стойност 11 951.86 лева, като по този начин е приспаднал наследващ се за "Веко Строй" ЕООД данъчен кредит в размер на 2390.36 лева.

-за данъчния период 01.06.2008-30.06.2008 година В. подал информация чрез справка - декларация № 01000981782/10.07.2008 година пред ТД-НАП София, офис Благоевград, като декларирал облагаеми доставки на стойност 5 957.40 лева. Начислен е данък добавена стойност по доставки с право на пълен данъчен кредит в размер на 1191,73 лева. В приложеното към декларацията извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по фактури:

№20000000026/13.06.2008 година, издадена от "Джойнт Метал Трейдинг" ООД на стойност 102.50 лв. и ДДС в размер 20.50 лева,

№8000000345/24.06.2008 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 1294.64 лв. и ДДС в размер 258.93 лева,

№8000000346/24.06.2008 година, издадена от същото дружество на стойност 249.11 лв. и ДДС в размер 49.82 лева,

№0040010301/11.06.2008 год., издадена от "ДИКС94" ЕООД за 32.60 лв. и ДДС в размер 6.52 лева,

№0040010556/20.06.2008 година, издадена от същото дружество на стойност 25.59 лв. и ДДС в размер 5.12 лева. За получател по фактурите е записано едноличното дружество, собственост и представлявано от И.В., като описаните по-горе фактури не са отразени в дневниците за покупки и продажби в съответните дружества и по същество не отразяват реални сделки. Посочвайки ги в дневника за покупки и в справката-декларация по Закона за

данък добавена стойност за отчетния данъчен период,В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и за правото на пълен данъчен кредит.Подсъдимият В. потвърдил неистина относно размера на получените доставки,а като включил с право на пълен данъчен кредит и посочените по-горе документално отразени,но фиктивни покупки,на стойност 1704.44 лв. е приспаднал наследващ се данъчен кредит за "Веко строй" ЕООД в размер на 340.89 лева.

-за данъчния период 01.07.2008-31.07.2008 година В. подал справка-декларация по ЗДДС № 01000990765/14.08.2008 година в ТД-НАП София офис,Благоевград,като декларирал облагаеми доставки на стойност 54 480.19 лева.Начислен е данък по ЗДДС по доставки с право на пълен данъчен кредит в размер на 10896,03 лева.Установява се,че в приложеното към декларацията извлечение от дневника за покупки са вписани,наред с реално установени търговски доставки и фиктивни доставки по фактура №0040011530/29.07.2008 година,издадена от"ДИКС 94" ЕООД на стойност 50.05 лв. и ДДС в размер 10.01 лева,както и издадени от "ПАЙП ГРУП" ООД, ЕИК131165136фактури:

№8000000328/06.06.2008 година на стойност 1 891.53 лв. и ДДС в размер 378.31 лв.

№8000000341/17.06.2008 година на стойност 2 894.58 лв.и ДДС в размер 578.92 лв.

№8000000347/24.06.2008 година на стойност 175.14 лв.и ДДС в размер 35.03 лв.

№8000000357/30.06.2008 година на стойност 744.00 лв. и ДДС в размер 148.80 лв.

№8000000358/30.06.2008 година на стойност 1 312.74 лв. и ДДС в размер 262.55 лв.

№8000000386/25.07.2008 година на стойност 331.50 лв. и ДДС в размер 66.30 лв.

№8000000387/25.07.2008 година на стойност 1 755.84 лв. и ДДС в размер 351.17 лв.

№8000000389/28.07.2008 година на стойност 2 495.02 лв. и ДДС в размер 499.00 лв.

№8000000390/28.07.2008 година на стойност 2 058.54 лв. и ДДС в размер 411.71 лв.

№8000000393/29.07.2008 година на стойност 993.02 лв. и ДДС в размер 198.60 лв.

В посочените фактури като получател е записано дружеството на подсъдимия В.,като фактурите не са регистрирани в регистрите за продажби в съответните дружества,т.е,описани са реално неосъществени доставки и посочените фактури не отразяват реални сделки.Посочвайки ги в дневника за покупки и в подадената справка-декларация по ЗДДС за отчетния данъчен период ,И.В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит,като е безспорно,че съзнавал невярното отразяване и съдържание на придружаващия декларацията дневник за покупки.Потвърждавайки неистина,касателно обема и размера на получените доставки,В. включил в доставките с право на пълен данъчен кредит фиктивни покупки на обща стойност

14 701.96 лева,а по този начин бил приспаднал наследващ се данъчен кредит за "Веко Строй" ЕООД в размер на 2940.40 лева.

-14.09.2008 година,за данъчния период период 01.08.2008-31.08.2008 година В. подал справка-декларация № 01000995920 от същата дата пред ТД-НАП София,офис гр.Благоевград,като декларирал облагаеми доставки на стойност 67525.03 лева.Начислен е данък добавена стойност по облагаеми доставки в размер на 13505,03 лева,като В. декларирал доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 79 400.91 лева.Начислен е данък от 15 880.17 лева.В приложено към декларацията извлечение от дневника за покупки са вписани фиктивни доставки по фактури,издадени от"ПАЙП ГРУП" ООД:

№80000000402/11.08.2008 година на стойност 5 472.87 лв. и ДДС в размер 1 094.57 лв.

№80000000404/13.08.2008 година на стойност 228.57 лв. и ДДС в размер 45.71 лв.

№80000000411/18.08.2008 година на стойност 2 972.75 лв. и ДДС в размер 594.55 лв.

№80000000412/19.08.2008 година на стойност 2 089.75 лв. и ДДС в размер 417.95 лв.

№80000000413/20.08.2008 година на стойност 5 872.39 лв. и ДДС в размер 1 174.48 лв.

№80000000426/28.08.2008 година на стойност 529.18 лв. и ДДС в размер 105.84 лева,както и фактури от:

№1618/29.08.2008 год. от „ПИК 2000“ЕООД на стойност 50500.00 лв. и ДДС в размер 10 100.00 лв.

№0040011709/05.08.2008 год.от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 15.99 лв. и ДДС от 3.20 лв.

№0040011798/07.08.2008 год.от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 247.12 лв. и ДДС в размер 49.42 лв.

№0040012161/22.08.2008 год.от" ДИКС 94"ЕООД на стойност 281.36 лв. и ДДС в размер 56.27 лева.За получател по описаните фактури е посочено дружеството на подсъдимия В.,а фактурите не са заведени в регистри за продажби в тези съконтрахенти и не отразяват реални доставки /сделки/.По този начин,посочвайки ги в дневника за покупки и в подадената справка-декларация за отчетния данъчен период,подсъдимият В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и за правото на пълен данъчен кредит,като самият В. съзнавал невярно отразените обстоятелства.Потвърждавайки тези неистински факти и данъчни събития,касателно обема и размера на получените доставки,включвайки в доставките с право на пълен данъчен кредит посочените фиктивни покупки на обща стойност 68 209.98 лева бил приспаднал наследващ се данъчен кредит за "Веко Строй" ЕООД общо в размер на 13 641.99 лева.

-за данъчния период 01.09.2008-30.09.2008 година В. подал справка-декларация по ЗДДС,вх. № 0100100197/14.10.2008 година в ТД-НАП София,офис Благоевград,като декларираше облагаеми доставки на стойност 101 293.87 лева.Начислен е ДДС по облагаеми доставки в размер на 20 258.77 лева,като за този период са декларирани доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 89 096.03 лв. и е начислен ДДС по тези доставки от 17 800.17 лева.Установява се,че в приложено към декларацията извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по следните фактури,издадени от "ПАЙП ГРУП" ООД:

№80000000445/10.09.2008 год.на стойност 965.81 лв. и ДДС в размер 193.16 лв.

№80000000450/13.09.2008 год.на стойност 3696.80лв. и ДДС в размер 739.36 лв.

№80000000460/24.09.2008 год.на стойност 806.23 лв. и ДДС в размер 161.25 лв.

№80000000466/26.09.2008 год.на стойност 1858.35 лв. и ДДС в размер 371.67 лева,както и фактури,издадени от "ДИКС 94" ЕООД

№0040012426/02.09.2008 год.на стойност 175.88 лв. и ДДС в размер 35.18 лв.

№0040012458/02.09.2008 год. на стойност 37.60 лв. и ДДС в размер 7.52 лв.

№0004004201/03.09.2008 год.на стойност 8.43 лв. и ДДС в размер 1.69 лв.

№0040012457/03.09.2008 год.на стойност 447.65 лв. и ДДС в размер 89.53 лв.

№0040012636/10.09.2008 год.на стойност 97.98 лв. и ДДС в размер 19.60 лева.За получател по посочените фактури от тези две търговски дружества е записано дружеството,представлявано и управлявано от И.В.,но описаните фактури не са регистрирани в съответните регистри за продажби в посочените дружества-издатели и по същество не отразяват реални сделки.По описания начин,посочвайки фактурите в дневник за покупки и в подадената справка-декларация за ДДС,В. повлиял върху правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит,като самият подсъдим ясно съзнавал невярното деклариране на горните обстоятелства.Целта била да се потвърди неистина относно размера на получените доставки като се включат в доставки с право на пълен данъчен кредит и фиктивни покупки /неосъществени търговски доставки/ на стойност 8094.73 лева и по този начин за дружеството на подсъдимото лице бил приспаднал наследващ се данъчен кредит в размер на 1618.96 лева.

-за данъчен период 01.10.2008-31.10.2008 година подсъдимият В. подал информация чрез справка-декларация по ЗДДС,вх.№ 01001005093/12.11.2008 година пред ТД-НАП София, офис Благоевград,като декларираше облагаеми доставки на стойност 105 852.33 лева.Начислен е данък добавена стойност по облагаеми доставки в размер на 21170.47 лева.За посочения данъчен период декларираше доставки с право на пълен данъчен кредит на

стойност 105 672.85 лева с начислен ДДС по тези доставки 21134.56 лева. Установява се, че в приложеното към подадената декларация извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по фактури:

№80000000424/27.08.2008 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 1133.93 лв. и ДДС в размер 226.79 лв.

№80000000493/28.10.2008 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 1354.69 лв. и ДДС в размер 270.94 лв.

№0040012820/18.09.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 290.02 лв. и ДДС в размер 58.00 лв.

№0040013105/02.10.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 66.24 лв. и ДДС в размер 13.25 лв.

№0040013237/08.10.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 141.80 лв. и ДДС в размер 28.36 лв.

№0040013538/22.10.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 64.98 лв. и ДДС в размер 13.00 лв.

№0040013686/28.10.2008 година, издадена от "ДИКС 94" ЕООД на стойност 96.90 лв. и ДДС в размер 19.38 лева. За получател по описаните по-горе фактури е посочено търговското дружество на подсъдимия И.В., като фактурите не са регистрирани в регистрите на продажби в посочените две търговски дружества и по същество не отразяват реално сключени и изпълнени търговски сделки. Посочвайки ги в дневник за покупки и в декларацията по ЗДДС за отчетния период, подсъдимият повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит, като едновременно с това съзнавал невярното отразяване на неслучили се търговски доставки в придружаващия декларацията дневник за покупки. Като потвърдил неистина относно размера на получените доставки и включил към доставките с право на пълен данъчен кредит и фиктивни покупки, на основата на посочените по-горе фактури на обща стойност 3 148.56 лева, бил приспаднал наследващ се за "Веко Строй" ЕООД данъчен кредит в размер на 629.72 лева.

-за данъчния период 01.11.2008-30.11.2008 година В. подал информация чрез справка-декларация по ЗДДС № 01001013367/13.12.2008 година в ТД-НАП София, офис Благоевград, като декларирал облагаеми доставки на стойност 155597.84 лева. Начислен бил данък по ЗДДС по облагаеми доставки в размер на 31119.57 лева. За описания данъчен период декларирал доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 154927.28 лева, като е начислен ДДС по тези доставки-30985.44 лева. Установява се, че в приложеното към декларацията извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по фактури, издадени от "ПАЙП ГРУП" ООД:

№80000000504/04.11.2008 год.на стойност 2 664.60 лв. и ДДС в размер 532.92 лева,

№80000000505/05.11.2008 год.на стойност 803.37 лв. и ДДС в размер 160.67 лв.

№80000000522/12.11.2008 год.на стойност 164.79 лв. и ДДС в размер 32.96 лв.

№80000000529/17.11.2008 год.на стойност 2 310.62 лв. и ДДС в размер 462.12 лв.

№80000000530/17.11.2008 год.на стойност 4 375.18 лв. и ДДС в размер 875.04 лв.

№80000000531/18.11.2008 год.на стойност 540.32 лв. и ДДС в размер 108.06 лв.

№80000000534/20.11.2008 год.на стойност 1 206.00 лв. и ДДС в размер 241.20 лв.

№80000000544/27.11.2008 год.на стойност 246.48 лв. и ДДС в размер 49.30 лева,както и фактури:

№0040013829/04.11.2008 год.,издадена от „ДИКС 94“ЕООД на стойност 77.37 лв. и ДДС в размер 15.47 лв.

№0040013926/07.11.2008 год.,издадена от „ДИКС 94“ЕООД на стойност 118.02 лв. и ДДС в размер 23.60 лева.

За получател по описаните по-горе фактури е посочено дружеството на И.В.,като самите фактури не са регистрирани в регистрите на продажбите в посочените две дружества и не отразяват реално осъществени доставки/сделки/.Действайки по посочения начин В. повлиял върху правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит,като съзнавал невярното съдържание на придружаващия декларацията дневник за покупки. Като потвърдил неистина относно размера на получените доставки и включил в доставките с право на пълен данъчен кредит и т.н.“фиктивни покупки“на обща стойност 12506.75 лева бил приспаднал неследващ се данъчен кредит за "Веко Строй" ЕООД в размер на 2501.34 лева.

-за данъчния период 01.12.2008-31.12.2008 година е подадена справка-декларация по ЗДДС №01001019111/14.01.2009 година пред ТД-НАП София,офис Благоевград,като са декларирани облагаеми доставки на стойност 383 494.47 лева и е начислен ДДС по облагаеми доставки в размер на 76698.89 лева.Декларирани са доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 497 225.36 лв.и е начислен ДДС по тези доставки 99 445.05 лева,като в приложеното към декларацията извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по 4 фактури от "ПАЙП ГРУП" ООД:

№80000000520/12.11.2008 година на стойност 1 731.20 лв. и ДДС в размер 346.24 лв.

№80000000548/03.12.2008 година на стойност 2 079.12 лв. и ДДС в размер 415.82 лв.

№80000000550/04.12.2008 година на стойност 156.61 лв. и ДДС в размер 31.32 лв.

№80000000556/10.12.2008 година на стойност 1 808.62 лв. и ДДС в размер 361.72 лева, фактура №81/30.12.2008 година, издадена от „ПЛАНТА-6“ ЕООД, ЕИК 112635617 на стойност 103 525.00 лв. и ДДС в размер 20705.00 лева и фактура №00000000779/19.12.2008 година, издадена от "ГЕОЛИН" ЕООД, ЕИК 101749879 на стойност 20100.00 лв. и ДДС в размер 4020.00 лева.

По фактурите за получател е посочено дружеството, представлявано и управлявано от подсъдимия И.В., като описаните фактури не са регистрирани в съответните регистри за продажбите в посочените по-горе търговски дружества и не отразяват реално сключени и изпълнени търговски сделки. Действайки по описания начин, посочвайки ги в дневника за покупки и в декларацията по ДДС за отчетния данъчен период, В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит, като същевременно знаел за невярното съдържание на придружаващия декларацията дневник за покупки. По описания начин, като потвърдил неистина относно обема и размера на получените доставки и включил в доставките с право на пълен данъчен кредит и т.н. "фиктивни покупки" на обща стойност 129 400.55 лева, бил приспаднал наследващ се данъчен кредит в размер на 25880.10 лева.

-за данъчния период 01.01.2009-31.01.2009 година е подадена информация чрез справка- декларация № 01001024742/12.02.2009 година пред ТД-НАП София, офис Благоевград, като са декларираны облагаеми доставки на стойност 6958.18 лева и е начислен ДДС по облагаеми доставки в размер на 1391.64 лева. Подсъдимият В. декларираше доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 29965.54 лева с начислен ДДС по тези доставки от 5993.11 лева, като в приложеното към декларацията извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по две фактури от „ПАЙП ГРУП“ ООД:

№80000000590/29.01.2009 година на стойност 132.00 лв. и ДДС в размер 26.40 лв.

№80000000592/30.01.2009 година на стойност 17.65 лв. и ДДС в размер 3.53 лева.

За получател по посочените две фактури е записано дружеството на подсъдимия В., но същите не са регистрирани в съответните регистри за продажби в посоченото дружество и не отразяват реални сделки. По този начин, посочвайки ги в дневника за покупки и в справка-декларация за отчетния данъчен период, В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит, а едновременно с това съзнавал описаното невярно отразяване. Като потвърдил неистина относно размера на получените доставки и включил в доставките с право на пълен данъчен кредит и фиктивни покупки на обща стойност 149.65 лева, бил приспаднал наследващ се данъчен кредит в размер на 29.93 лева на търговското дружество на подсъдимото лице.

-за данъчния период 01.02.2009-28.02.2009 година била подадена справка-декларация

по ЗДДС,вх.№ 01001032816/13.03.2009 година пред ТД-НАП София,офис Благоевград.За посочения данъчен период В. декларирал доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 1 428.56 лева с начислен ДДС от 285.72 лева.В приложеното към декларацията извлечение от дневника за покупки е вписана и фиктивна доставка по фактура №8000000601/13.02.2009 година, издадена от "ПАЙП ГРУП"ООД на стойност 68.75 лв. и начислен данък в размер 13.75 лева.За получател по фактурата е посочено дружеството на подсъдимия В.,но същата не е регистрирана в регистрите за продажби в съответното дружество и по същество не отразява реално сключена и изпълнена търговска сделка.По този начин,като съзнавал невярното отразяване на горното обстоятелство,В. потвърдил неистина относно размера на получените доставки и включил в доставките с право на пълен данъчен кредит и посочената фиктивна покупка на стойност 68.75 лева,а по този начин бил приспаднал наследващ се за дружеството му данъчен кредит в размер на 13.75 лева.

-за данъчния период 01.05.2009-31.05.2009 година И.В. подал информация чрез справка-декларация по ЗДДС № 01001052509/14.06.2009 година пред ТД-НАП София,офис Благоевград,като са декларирани облагаеми доставки на стойност 19044.00 лева и е начислен данък ДС по облагаеми доставки в размер на 3808.80 лева.В този данъчен период В. декларирал доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 18 952.67 лв. и начислен ДДС 3790.54 лева.В приложеното към декларацията извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по фактури от "ПАЙП ГРУП" ООД:

№8000000613/16.03.2009 год.на стойност 79.60 лева,

№8000000616/23.03.2009 год.на стойност 575.94 лв. и ДДС в размер 115.19 лв.

№8000000617/24.03.2009 год.на стойност 18.45 лв. и ДДС в размер 3.69 лв.

№8000000618/25.03.2009 год.на стойност26.52 лв. и ДДС в размер 5.30 лв.

№8000000619/26.03.2009 год.на стойност 200.02 лв. и ДДС в размер 40.00 лв.

№8000000621/30.03.2009 год.на стойност 84.28 лв. и ДДС в размер 16.86 лева.За получател по фактурите е записано дружеството на подсъдимия В.,но тези фактури не са регистрирани в регистрите на продажби в "ПАЙП ГРУП"ООД.Описаните фактури не отразяват реални сделки,а посочвайки ги в дневника за покупки и в съответния раздел на декларацията по ЗДДС за отчетния данъчен период,В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит,като едновременно с това съзнавал невярното отразяване по съдържанието на придружаващия декларацията дневник за покупки.Действайки по описания начин и като потвърдил неистина,относно размера на получените доставки,включвайки в доставките с право на пълен данъчен кредит и фиктивни покупки на обща стойност 984.81 лева,бил приспаднал наследващ се данъчен кредит на „Веко Строй“ЕООД в размер на 196.96 лева.

-за данъчния период 01.06.2009-30.06.2009 година В. подал справка-декларация по

ЗДДС,вх.№01001057611/13.07.2009 год.пред ТД-НАП София,офис Благоевград,като декларирал облагаеми доставки на стойност 12500.00 лева с начислен ДДС по облагаеми доставки в размер на 2500.00 лева.За посочения данъчен период В. декларирал доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 12330.80 лв. и начислен ДДС от 2466.16 лева,като в приложеното към декларацията извлечение от дневник за покупки е вписана и фиктивна доставка по фактура №8000000671/30.05.2009 година,издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 119.91 лв. и ДДС 23.98 лева.За получател по фактурата е вписано дружеството на подсъдимия В.,но фактурата не е регистрирана в регистър на продажбите в посоченото по-горе търговско дружество и не отразява реална сделка.Действайки по описания начин,посочвайки фактурата в дневника за покупки и в декларацията по ЗДДС за отчетния данъчен период,подсъдимият повлиял на правилното определяне на данъчната основа и право на пълен данъчен кредит.И.В. съзнавал обстоятелствата по невярното съдържание на придружаващия декларацията дневник за покупки.По този начин потвърдил неистина относно размера на получените доставки,а като включил в доставките с право на пълен данъчен кредит и фиктивната покупка на обща стойност 119.91 лева,бил приспаднал наследващ се данъчен кредит в размер на 23.98 лева.

-за данъчния период 01.07.2009-31.07.2009 година е подадена информация чрез справка- декларация по ЗДДС № 01001063841/12.08.2009 година пред ТД-НАП София,офис Благоевград, като са декларирани облагаеми доставки на стойност 63143.07 лева с начислен данък по ЗДДС в размер на 12628.61 лева.Подсъдимият В. декларирал доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 62 746.65 лв. и начислен ДДС от 12549.33 лева,като в приложеното към декларацията извлечение от дневник за покупки са вписани и фиктивни доставки по три фактури ,издадени от „ПАЙП ГРУП“ ООД:

№8000000680/08.06.2009 година на стойност 5181.55 лв. и ДДС в размер 1036.31 лв.

№8000000716/08.07.2009 година на стойност 8.03 лв. и ДДС в размер 1.61 лв.

№8000000753/31.07.2009 година на стойност 693.66 лв. и ДДС в размер 138.73 лева.

Тези фактури не са регистрирани в регистри на продажбите в съответното търговско дружество /„ПАЙП ГРУП“ ООД/ и не отразяват реални сделки,а посочвайки ги в дневника за покупки и в подадената справка-декларация за отчетния данъчен период,В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и върху правото на пълен данъчен кредит,съзнавайки невярното съдържание на придружаващия декларацията дневник за покупки.По този начин,като потвърдил неистина относно размера на получените доставки и включил в доставките с право на пълен данъчен кредит и т.н.“фиктивни покупки“ на обща стойност 5883.24 лева бил приспаднал наследващ се за "Веко Строй" ЕООД данъчен кредит в размер на 1176.65 лева.

-за данъчния период 01.08.2009-31.08.2009 година била подадена информация чрез справка- декларация по ЗДДС № 01001073249/14.09.2009 година пред ТД-НАП София,офис

Благоевград, в която са декларирани облагаеми доставки на стойност 62848.40 лева и е начислен данък добавена стойност в размер на 12569.68 лева. В данъчния период В. декларира доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 45145.15 лв., като е начислен данък 9029.00 лева. В приложено към декларацията извлечение от дневника за покупки, подсъдимият В. включил, вписвайки ги и фиктивни доставки по три фактури, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД:

№8000000780/18.08.2009 година на стойност 434.92 лв. и ДДС в размер 86.98 лв.

№8000000784/20.08.2009 година на стойност 42.51 лв. и ДДС в размер 8.50 лв.

№8000000788/21.08.2009 година на стойност 11.55 лв. и ДДС в размер 2.31 лева и две фактури, издадени "СИКО С" ООД:

№0018018024/14.08.2009 година на стойност 4267.08 лв. и ДДС в размер 853.42 лв.

№0018018189/20.08.2009 година на стойност 1962.58 лв. и ДДС в размер 392.52 лева. За получател по цитираните по-горе 5 броя фактури е посочено „Веко Строй“ ЕООД, но описаните фактури не са регистрирани в регистрите на продажби в посочените две търговски дружества и по същество не отразяват реално сключени и реализирани търговски сделки, действайки по описания начин, посочвайки ги в дневника за покупки и в справка-декларация, подадена по ЗДДС за отчетния данъчен период, подсъдимият В. повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит, като ясно съзнавал невярното отразяване в съдържанието на придружаващата декларация дневник за покупки. По този начин, като отразил неистина, относно размера на получените доставки и включил в доставките с право на пълен данъчен кредит и т.н. „фиктивни покупки“ на обща стойност 6718.64 лева бил приспаднал наследващ се данъчен кредит за дружеството, собственост на подс. В. в размер на 1343.73 лева.

-за данъчния период 01.09.2009-30.09.2009 година била подадена информация чрез справка-декларация по ЗДДС № 01001079911/14.10.2009 година през ТД-НАП София, офис Благоевград, в която били декларирани облагаеми доставки на стойност 27915.01 лева и бил начислен данък добавена стойност 5583.00 лева. За този данъчен период В. декларира доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 58 027.60 лв., с начислен данък 11605.51 лева, като в приложено към декларацията извлечение от дневника за покупки били вписани и фиктивни доставки по две фактури, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД:

№8000000825/18.09.2009 година на стойност 525.67 лв. и ДДС в размер 105.13 лв.

№8000000830/28.09.2009 година на стойност 65.08 лв. и ДДС в размер 13.02 лв., както и фактура №0000002055/30.09.2009 година, издадена от "ИТО МИКС 2007" ЕООД, ЕИК175129597 на стойност 40780.00 лв. и ДДС в размер 8156.00 лева., „Веко Строй“ ЕООД било посочено като получател по посочените три фактури, но описаните три

фактури не са регистрирани в съответните регистри за продажби в посочените две дружества и не отразяват реални сделки. По този начин подс. В., включвайки ги в дневник за покупки и в подадената справка-декларация по ЗДДС за отчетния данъчен период, повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит, като едновременно с това съзнавал невярното деклариране и съдържание на придружаващия декларацията дневник за покупки. Действайки по описания начин потвърдил неистина, относно размера на получените доставки, а включвайки в доставките с право на пълен данъчен кредит и фиктивните покупки на обща стойност 41370.75 лева, бил приспаднал неследващ се данъчен кредит на дружеството в размер на 8274.15 лв.

-за данъчния период 01.11.2009-30.11.2009 година била подадена справка-декларация по ЗДДС, вх. №01001093771/14.12.2009 година пред ТД-НАП София, офис Благоевград, като били декларирани облагаеми доставки на стойност 1535.20 лева и бил начислен данък в размер на 307.04 лева. За този данъчен период И. В. декларирал доставки с право на пълен данъчен кредит на стойност 1865.89 лв., като е начислен данък от 373.17 лева. Установява се, че в приложено към декларацията извлечение от дневник за покупки, В. включил като разходи и били вписани фиктивни доставки по фактура №8000000847/12.10.2009 година, издадена от "ПАЙП ГРУП" ООД на стойност 3312.62 лв. и данък добавена стойност в размер на 662.52 лева. "Веко Строй" ЕООД било записано като получател по фактурата, но тези фактура не била регистрирана в регистър на продажби в дружеството-издател и не отразявала реална сделка. По този начин, посочвайки я в дневника за покупки и в подадената справка-декларация по ЗДДС за отчетния данъчен период, подсъдимият повлиял на правилното определяне на данъчната основа и правото на пълен данъчен кредит, като съзнавал всички фактически обстоятелства относно невярното деклариране и невярното съдържание на придружаващия декларацията дневник за покупки. Потвърждавайки, по този начин неистина, относно размера на получените доставки и включвайки в доставките с право на пълен данъчен кредит и т.н. "фиктивни покупки" на обща стойност 3312.62 лв. бил приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 662.52 лева.

Увеличавайки разходите за покупки, представяйки неверен ежемесечен финансов резултат пред надлежните данъчни органи, вписвайки фактури за неосъществени търговски сделки като състояли се с право на пълен данъчен кредит по ЗДДС, в периода 13.08.2007-14.12.2009 година И. В. избегнал установяване на данъчни задължения общо в размер на 64753.40 лева.

По отношение задължения на дружеството по ЗКПО:

По силата на Закона /Закон за корпоративно подоходно облагане/ подсъдимият В. бил задължен да подава годишна данъчна декларация, в която да отрази в обобщен вид счетоводна информация по издадени фактури, с получател управляваното от него търговско дружество. Разписаният данъчен период в ЗКПО е една година, като на основание чл. 92 ал. 1 от Закона, годишните данъчни декларации се подават в срок до 31 март на

годината,следваща отчетната. Съгласно чл.19 ЗКПО данъчна основа за определяне на дължимия корпоративен данък е установената данъчна печалба на дружеството,която по силата на чл.18 ал.2 от Закона е „положителния финансов резултат“,т.е разликата между сторени разходи и реализирани приходи от търговската дейност.Съгласно чл.20 от Закона,действал към този инкриминиран период, корпоративния данък е в размер на 10% от облагаемата печалба.В изпълнение на тези свои задължения,в периода от 01.01.2008 година-31.12.2008 година,от името на „Веко Строй“ ЕООД И.В. декларирал,че през посочения едногодишен данъчен период търговското дружество е реализирало приходи в размер 985 330.37 лева и разходи в размер 962 329.50 лева,като е отчетена печалба /финансов резултат/ в размер на 23 000.87 лева.На тази основа е деклариран данък 2300.09 лева.На основание чл.92 ЗКПО била подадена годишна данъчна декларация вх. №010-6998/31.03.2009 година пред ТД-НАП,офис Благоевград.Установява се,че за посочения данъчен период,освен действителни приходи и разходи,са декларирани разходи,свързани с описани по-горе 78 фактури,посочени с издател /доставчици/„ГЕОЛИН“ЕООД, „ПЛАНТА-6“ ЕООД, „ДЖОЙНТ МЕТАЛ ТРЕЙДИНГ“ ООД, „ПАЙП ГРУП“ ООД, „ДИКС 94“ ЕООД на стоки и услуги за 265 045.01 лева,като описаните за данъчния период фактури не отразяват реални реализирани търговски сделки.Разходите,които описаните фактури следвало да удостоверят,не са сторени и е налице единствено документално отразяване за тях /за разходите/,които не следва да бъдат признати.Включвайки тези несторени разходи,чрез декларирането им за 2008 година , отразявайки недействителен годишен финансов резултат на дружеството,се влияе на определяне на данъчната основа.Така вместо декларирани разходи от 962 329.50 лева,след намаляването им с „вписаните недействителни разходи“ от 265 045.01 лева,реалните разходи на дружество “Веко Строй“ ЕООД за 2008 година са 697 284.49 лева и облагаемата печалба се променя на 288 045.88 лева.Не може да има спор,че при деклариране на несторени разходи се влияе на данъчната основа ,в насока намаляване на дължим корпоративен данък.В конкретния случай следващия се корпоративен данък от дружеството ще бъде не 2300.09 лева,както е посочил подсъдимият В.,а 28 804.59 лева/ при корекция на годишния финансов резултат при действително постигната печалба от 288045.88 лева/.Доказателствата по делото установяват,че вместо декларирана на търговското дружество печалба в размер на 23 000.87 лева,действителната такава е в размер на 288 045.88 лева.Действайки по описания начин при подаване на годишната данъчна декларация като управител на дружеството,И.В. осуетил коректното определяне на корпоративния данък,дължим от „Веко Строй“ ЕООД,като избегнал плащането на данъчни задължения на стойност 26 504.50 лева.Сторил това,като съзнателно посочил несторени /увеличил/ разходи за отчетните данъчни периоди в подаваните ГДД,и така повлиявал към намаляване на дължимия корпоративен данък.

За данъчния период 01.01.2009 година-31.12.2009 година от името на „Веко Строй“ ЕООД, подсъдимият И.В. декларирал,в подадена годишна данъчна декларация по чл.92 ЗКПО, вх. №304350901208841/29.03.2010 година пред ТД-НАП,офис Благоевград,реализирани приходи в размер на 367 771.34 лева,разходи в размер на 376

475,66 лева и е отчетена финансова загуба в размер на 8604.32 лева, а като последица е деклариран дължим размер на корпоративен данък 0.00 лева. За описвания данъчен период, освен действително реализирани приходи и сторени разходи, са декларирани разходи по горепосочени 24 фактури, издадени на различни дати в периода 29.01.2009 година-12.10.2009 година от посочени за доставчици дружества, на различни по вид стоки и услуги на обща стойност 58795.96 лева. такива реални доставки не са сторени, като е налице „...фиктивно разходване на средства-само по документ“. Описаните в този период фактури са издадени в нарушение на чл.10 ал.1 ЗКПО, а невярно /неистински/ отразения разход по тях, не следва да бъде признат за данъчни цели. Преследвайки намаляване на действителната данъчна основа, подс.И.В. включил в подадената годишна данъчна декларация информация и за несторени разходи, като повлиял на коректното определяне на годишния финансов резултат на дружеството, а оттам-на данъчната основа. съобразно установените по делото факти, следва декларираните разходи от 376 475.66 лева да се намалят с 58 795.96 лева, а като следствие да се приеме, че реално сторените разходи на „Веко Строй“ ЕООД са 317679.70 лева. Коректният годишен финансов резултат на дружеството за 2009 година е положителен, с установена печалба от 50 191.64 лева. Посочи се и по-горе, при обяснение на сторените от подсъдимото лице действия и смисъла от невярното отразяване на несторени разходи от името на търговското дружество, че декларирането на по-големи разходи влияе при определяне на данъчната основа за следващ се корпоративен данък, като го намалява по размер. В конкретният случай невярно декларирана търговска загуба от 8604.32 лв. е довела до определяне на корпоративен данък от 0.00 лева. На база коректно определен годишен финансов резултат на дружеството, при действително установената печалба от търговската дейтелност в размер на 50191,64 лева/данъчна основа/следващият се корпоративен данък от дружеството на подсъдимия В. е 5019.59 лева. Със своите действия подсъдимият В., в качеството си на представляващ и управляващ търговското дружество, е осуетил коректно определяне на дължим корпоративен данък от „Веко Строй“ ЕООД и избегнал плащане на данъчни задължения на стойност 5019.16 лева. В обобщение следва да се посочи, че в периода 31.03.2008 година-29.03.2010 година, представяйки пред съответните данъчни органи финансови резултати на „Веко Строй“ ЕООД за съответните години, чрез посочване на неистински финансови резултати в годишните данъчни декларации, подсъдимият И.В. е осуетил установяване и плащането на корпоративен данък по ЗКПО в особено големи размери, общо на стойност 31 523.66 лева.

Въззивният съд приема за установена горната фактическа обстановка, на основа на оценката на отделните доказателствени източници по делото-гласни доказателствени средства, писмени доказателства, изготвени ревизионен доклад и ревизионен акт при условията на чл.127 ал.1 НПК, експертни заключения, събрани и проверени по надлежен ред, както от първия, така и от настоящия съд.

Въззивният съд намира за неоснователно стореното обобщаващо оплакване на защитата, че при постановяване на атакувания съдебен акт е допуснато съществено нарушение на процесуални правила, доколкото първият съд се е произнесъл без да събере

възможните по делото доказателствени източници и без всестранно,пълно и обективно да обсъди доказателствения обем ,включително в неговата противоречивост /между гласни доказателствени средства и писмени доказателства и експертни заключения/,поради което е нарушен чл.305 ал.2 и ал.3 НПК и правото на защита на подсъдимия В..

Веднага следва да се подчертае,че нито в подадената въззивна жалба,нито в хода на съдебни прения пред въззивния съд,защитата е твърдяла конкретни противоречия в доказателствените източници.Не е посочила такива противоречия в доказателствената достоверителност на източниците /В. не е дал обяснения по фактите/ и не е акцентирала такива.Стореното възражение е „обобщително по същността си“.

По същество въззивният съд се съгласява с обосноваността на част от стореното оплакване ,доколкото сам констатира,че при обсъждане на доказателствените източници,първият съд е бил изключително лаконичен.

Възраженията на защитата в тази насока са основателни.

Оттам,насетне следва да се посочи,че е събран и проверен,включително след проведено въззивно съдебно следствие,възможният доказателствен обем,относим към предмета на доказване по см. на чл.102 НПК.

По същество предмет на оценка са няколко отделни групи гласни доказателствени средства, като следва да се отбележи,че подсъдимият В. не е давал обяснения по повдигнатите му обвинения,вж.т.17 ДП,л.92 и л.207 от делото пред първия съд,л.91 от делото пред въззивния съд.

От една страна на внимателна оценка са поставени показанията на свидетелите Я.В.,л.93 от делото пред първия съд,л.63 и сл.пред настоящия,с приобщени показания в т.7,л.47 ДП,св.Д.,л.92,съотв.л.67,приобщени показания по реда на чл.281 НПК,т.7,л.44 ДП,които са включени в ревизионния екип,проверил и констатирал описаните по-горе нарушения по ЗДДС и ЗКПО от страна на подс.В..Към тази група свидетели следва да се посочи и св.К.,л.206 от първоинст.дело и л.87 от настоящото съдебно производство,работила като счетоводител в търговското дружество на подсъдимия в инкриминирания период

Наред с тях в отделна група се обособяват разпитаните от въззивния съд свидетели К. ,собственик на „ДИКС 94“ЕООД и К. К.,собственик на „Планта-6“ЕООД в инкриминирания период,както и свидетелите Г. Г.,управител на „Джойнт Метал Трейдинг“ООД, О. Т.,управител на „ИТО МИКС 2007“ ЕООД,С. С.,управител на „СИКО С“ООД,Г. Л.,управител на „ГЕОЛИН“ЕООД и Д.П.,управител на „ПАЙП ГРУП“ ООД,депозирали показания пред първоинстанционния съд.

В трета група се обособяват останалите разпитани по делото свидетели /общо 9 пред първия съд и 13,с приобщени показания от досъдебното производство по реда на чл.281

НПК/.

Първият съд е дал вяра на показанията на разпитаните пред него свидетели и на показанията на свидетелите, чиито показания са приобщени по реда на чл.281 НПК. Посочено е по същество, че заявеното по фактите от тези свидетели не се оспорва от страните и изяснява обстоятелствата, включени в предмета на доказване, а депозираните показания, ценени от съда се отличават с последователност. Подчертана е липсата на основания, поставящи под съмнение добросъвестността на разпитаните свидетели и доказателствената достоверност на показанията им.

С оглед сторени възражения на защитата, че фактите по делото не са изяснени и разпитаните свидетели И.К., Я.В. и С.Д. не са изяснили в пълнота релевантни за делото факти и обстоятелства, въззивният съд е допуснал и провел допълнителен разпит.

Безспорно свидетелите С.Д. и Я.В. са служители на НАП и в това си качество са натоварени със задължение да извършат проверка/ревизия/на дейността на „Веко-Строй“ ЕООД. В показанията си св.В. е категорична, че като ръководител на ревизионния екип е извършила надлежна проверка на дейността на търговското дружество, управлявано от подс.В., при която, наред със св.Д. са установени данъчни нарушения, описани подробно както в ревизионния доклад, така и в изготвения ревизионен акт. Поддържала е изцяло констатациите по РА, както и депозираните показания на л.47, т.7 ДП от 21.06.2016 година, когато са и предявени ревизионен доклад 1107961/26.08.2011 година, вж. л.147 и сл., т.3 ДП и Ревизионен акт № 011107961/16.11.2011 година. Св.В. категорично очертава периода на проверка, както и основанията за това, като сочи, че надлежно заповедта за проверка е връчена на подс. В., който се явил лично в офис Център на ТД-НАП, София. Впоследствие, обаче, подс.В. не е представил изисканите от него документи – първични счетоводни документи, фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, движение по банкови сметки, счетоводни регистри, а опитите да се установи нов контакт с него се оказали неуспешни. Служителите, при проверка на място, били уведомени от съседите, че В. работи извън Р.България на неустановено място. По сетнешна комуникация по посочените по-горе причини с подсъдимия не е установявана нито лично, нито с представител на дружеството. Свидетелката е категорична, че насрещни проверки са осъществени в търговски дружества, контрагенти на „Веко Строй“ ЕООД, вкл. изрично цитирани такива от нея, а при проверките са използвани служители от други ТД-НАП. Всички обобщени констатации са били надлежно отразени в изготвения РД, а впоследствие – в изготвения ревизионен акт. Самият РД е връчен по реда на чл.32 ДОПК от органи по приходите от ИРМ-Пазарджик при ТД-НАП Пловдив, доколкото е установено, че представител на дружеството не се намира на декларирания адрес. Посочи се и по-горе, че приобретател на дружествените дялове е лицето К., с произтичащи от това изисквания за промяна на седалището и адреса на управление на търговското дружество.

В такава насока са и показанията на св.Д., който подкрепя заявеното от

св.В.,констатациите по РА,както и причините,поради които РД и РА са връчени по реда на чл.32 ДОПК,а не лично на управител или представляващ „Веко Строй“ЕООД.Поддържал е изцяло дадените от него показания ,л.44,т.7 ДП на 14.06.2016 година,когато са му предявени ревизионен доклад 1107961/26.08.2011 година и Ревизионен акт № 011107961/16.11.2011 година.Уточнява,че В. се е явил лично в офис Център на ТД-НАП,София на 15.04.2011 година,като лично му е връчил заповедта за ревизия.Свидетелствал е за извършените проверки и установени липси на първични документи за реално извършени доставки.Изяснява защо на основата на установеното е прието липса на доставка по чл.9 ЗДДС или данъчно събитие по чл.25 ал.1 ЗДДС.

Въззивният съд се съгласява със сторено от защитата твърдение,че не съществува законово изискване единствено управителят на една търговска фирма да създава и да подписва данъчни счетоводни документи.

Въззивният съд,при условията на чл.339 ал.2 НПК,не намира обоснованост в твърдението на защитата,че неоснователно първият съд е приел,че единствено подсъдимият И.В. е отговарял за организацията на финансовата дейност на дружеството и представял за обработване първичните счетоводни документи,предмет на проверка в наказателно-правния спор.Установява се,че подс.В. е изготвял и подавал посочените в обвинителния акт справки-декларации и годишни финансови отчети,а в тази насока въззивният съд цени установените и приобщени по делото писмени доказателствени източници и показанията на св.К.,негова счетоводителка в инкриминирания период.В показанията си св.И.К.,водила счетоводство на „Веко-Строй“ ЕООД в инкриминирания период удостоверява,че всички първични счетоводни документи обработвани от нея,са представяни единствено от И.В.,като е осчетоводявала приходи ,разходи,изготвяла справки-декларации.Не отрича наличие на пълномощно,позволяващо и сама да попълва справки-декларации за определени данъчни периоди,включително да ги подава пред надлежните данъчни органи.Заявява,че не е разполагала с право,а и с възможност да проверява редовността на представяните и от подс.В. първични счетоводни документи.Категорична е,че коректно е отразявала цялата налична постъпваща при нея счетоводна документация ,представяна и единствено от И.В./вж.показания,л.89 от настоящото дело/.

В ТР №4/12.03.2016 година по т.д. №4/2015 година на ОСНК на ВКС,т.3 изрично е посочено „Субект на престъплението по чл.255,чл.255а и чл.256 от НК,респ.чл.255-257 от НК,ДВ.бр.62/97 година,може да бъде както физическото лице,представляващо по закон данъчно задълженото лице-търговско дружество/едноличен търговец,вписано в това му качество в търговския регистър ,така и всяко друго физическо лице /пълномощник по силата на пълномощно по ЗЗД и ТЗ ,търговски представител,счетоводител или друго лице/,което осъществява фактически дейност и функции на данъчно задълженото лице-търговец“.Няма спор,че престъпният състав по чл.255 НК е резултатно престъпление,а не такова на формално извършване,което изисква да се установи ясно отговорното за причинената щета на държавния фиск лице.По делото е безспорно установено,че описаната

щета, вследствие доказано от фактическа страна противоправно поведение, е настъпила в резултат от престъпно деяние на подсъдимия В. по чл.255 НК, извършено умишлено, свързано с избягване установяването и плащане на данъчно задължение по ЗДДС и по ЗКПО, а не в резултат на престъпно действие на трето лице.

Не се споделят, при условията на чл.339 ал.2 НПК, като основателни възраженията на защитата, че не е установено В. да е нарушил задълженията си за подаване на вярна справка-декларация по ЗДДС, както и в справка-декларацията той сам да е вписвал фактури за фиктивни данъчни събития. Установи се, че св.К. е описвала точно тези първични счетоводни документи, които единствено подс.В. и е предоставял. В инкриминирания период счетоводителката К. е работела в дома си и е категорична, че никой друг не и е предоставял за обработка счетоводни документи за „Веко Строй“ ЕООД. По делото не се установява интерес К. да манипулира първичните счетоводни документи, представени и от подсъдимия, за да извлече материална /или друга/ изгода. Такава изгода се установява единствено за подсъдимия В., с оглед финансовия баланс на представляваното от него търговско дружество. Именно, защото е съзнавал своята престъпна дейност/и по ЗДДС и по ЗКПО/, подс.В. е „натоварил“ със задължение св.К. К. да отчужди /по познат за св.К. начин-на малоимотно лице/ дружествените дялове на търговското дружество, „освобождавайки се“ от задължения, които понастоящем са безспорно установени и са предмет на наказателно-правния спор.

При условията на чл.339 ал.2 НПК въззивният съд не се съгласява с твърдението на защитата, че е налице незнание от страна на подсъдимия В., касателно невярното съдържание на придружаващия справка-декларация дневник за покупки. Няколко са безспорно установените факти, свързани с това възражение-единствено подсъдимия е представял на св.К. счетоводна документация, св.К. е упълномощена да я обработва без да има възможност да проверява истинността и верността на подадените и от подсъдимия първични счетоводни документи, да ги впише надлежно, включително да изготви и подаде от името на В. справка-декларация по реда на Закона. Без правно значение е дали лично подсъдимия е подавал тези справки-декларации или това е сторило трето лице, упълномощено за това. Произнасянето на Върховната касационна инстанция по този въпрос, включително свързан със субекта на престъпление по чл.255 НК, а и с оглед определяне на деликтната отговорност при престъпления от този вид, е последователно и непротиворечиво.

Следващите фактически изводи на въззивният съд напълно опровергават обсъжданите по-горе възражения на защитата.

Пред въззивният съд свидетеля К., собственик на „ДИКС 94“ ЕООД заявява, че не познава подсъдимото лице, а през инкриминирания период е бил търговец на електро-и ВиК материали, като е работил и в района на гр.Банско, включително в инкриминирания период. Показанията му, депозиран на 12.12.2016 година в хода на досъдебното производство, т.8, л.147, са приобщени от въззивния съд по реда на чл.281 ал.4 ар.ал.1, т.2, пр.2 НПК, като е

заявил,че ги поддържа.Твърди,че не си спомня да е работил с дружеството на подсъдимото лице,но и сочи,че трети лица са реализирали непосредствената търговска дейност/снаха и дъщеря/.Категоричен е,че в регистрите на собственото му дружество в периода 2011-2016 година не са налични данни,свързани с „Веко Строй“ЕООД,а след изтичане на нормативния срок за съхраняване на документи,същите са унищожени,поради което не е налична документация преди 2011 година.В показанията си сочи“Аз лично за такава фирма не си спомням,нямам спомен за търговски отношения с тази фирма.Тази фирма „Веко Строй“ЕООД-Благоевград не е реализирана по документи в нашата фирма,даже да е имало нещо,то е било в минали години и в малки количества,за да не ми направи впечатление..... Извърших проверка в цялата документация...и никъде не фигурира „Веко Строй“ЕООД-Благоевград“.Разпитаният К.К.,собственик на „Планта-6“ЕООД в инкриминирания период сочи,че има спомен да е работил с дружеството на подсъдимия,но не може да бъде конкретен.Твърди,че са се засичали по изграждани обекти,но сочи ,че„съвместна работа не сме имали...ние ВиК не сме извършвали и сме го викали за тази дейност“.С оглед липсата на спомен да е упълномощен да намери купувач и да продаде дружествените дялове на „Веко Строй“ЕООД от страна на подс.В.,са му предявени пълномощно,т.1,л.27-28 и договор за прехвърляне на дружествени дялове,т.1,л.12-13 ДП.Не ги оспорва по съдържание и с оглед положени подписи.

Свидетелят Г. Г., управител на „Джойнт Метал Трейдинг“ООД твърди,че е притежавал такова дружество,работил е с няколко големи фирми без да има дистрибутори,но не познава подсъдимия,не е контактувал с него и не е работил с „Веко Строй“ЕООД.Свидетелят О. Т.,представител на „ИТО МИКС 2007“ ЕООД и лекар по образование, л.94, гърба ,твърди,че представляваната от него фирма „...със строителство и строителни материали не се е занимавала...“,като е имала договорни отношения със застрахователи за отремонтване на автомобили.В показанията си от 22.11.2016 година,т.8,л.106 ДП,приобщени по реда на чл.281 НПК,С. С.,управител на „СИКО С“ООД сочи-„След проверка със счетоводството ни установих,че „СИКО С“ООД не е имало търговски взаимоотношения с „Веко Строй“ЕООД-Благоевград,нито сме пазарували от тях,нито те от нас,просто нямаме такъв контрагент.Не сме съставяли никакви документи с тази фирма и затова не мога да представя такива“.В такава насока са показанията на Г. Л.,управител на„ГЕОЛИН“ЕООД,л.206 от делото и показанията на св.Д.П.,управител на „ПАЙП ГРУП“ ООД,приобщени по реда на чл.281 ал.3 вр.ал.1 т.4 и т.5 НПК,т.15,л.19 ДП/определение на ОС,л.202,гърба/,както и на посочените свидетели от т.н.“трета група“.

Обосновано първият съд е кредитирал изцяло изготвените и приети от съда заключения по изслушаните съдебно-счетоводна,т.6,л.107-л.114 ДП,изпълнена от експерта Т. и съдебно-счетоводна,икономическа и данъчна експертиза/т.16,л.л.3-90 ДП/,изпълнена от експерта Б. З..Правилно първият съд е посочил-“Същите са подробни, пълни,обосновани и не пораждат никакво съмнение по отношение тяхната правилност“.С този извод въззивният съд се съгласява.

Внимателния прочит на експертните заключения водят до извод за пълнота на дадени отговори по поставените задачи, добросъвестност, компетентност, обоснованост и пълнота на експертните изводи. Изготвеното от експерта З. експертно заключение подробно установява проверявания и анализиран данъчен период, проверените документи, включително тези, свързани с първоначалната регистрация и последващата промяна в правния статут на дружеството на подс. В., внимателен анализ на подадените от подс. В. годишни данъчни декларации по реда на чл. 92 ЗКПО, както и подробен анализ на фактическите обстоятелства, описани по-горе в мотивите на съда, свързани със счетоводното отчитане и данъчните задължения на „Веко Строй“ ЕООД. В приетото от съда заключение, изготвено от експерта З. категорично е посочено, че към 26.03.2018 година данъчните задължения на „Веко Строй“ ЕООД не са изплатени, като възлизат на обща стойност 96325,95 лева, както следва:

- по ЗДДС в периода 12.04.2007-31.12.2009 година - 64790,95 лева,

- по ЗКПО в периода 01.01.2007 година - 31.12.2009 година - 31535,03 лева/вж. експертно заключение, т. 16, л. 89 ДП/.

Сумите, претендирани като щета по повдигнатото обвинение са съответно 64753,40 лева и 31523,66 лева. По тези суми, включени в обвинението се е произнесъл първият съд, както и настоящият съдебен състав.

Поради изложеното по-горе не може да се сподели като основателно оплакването на защитата и стореното искане да не се кредитира изготвено по делото експертно заключение по цитираната съдебно-счетоводна, икономическа и данъчна експертиза/т. 16, л. л. 3-90 ДП/, изпълнена от експерта Б. З.. Необосновано е твърдението, че това експертно заключение е невярно и непълно, а изводите фактурирани нереални сделки с посочени от обвинението дружества - необосновани, доколкото същото е изградено на основа изготвения ревизионен акт.

Без да се налага преповтаряне на фактическите и експертни изводи, сторени на основата на анализ и оценка на надлежно събрани по делото в хода на досъдебното производство писмени доказателства, следва да се посочи, че експертните изводи подкрепят напълно фактическите положения, твърдени от държавното обвинение и приети за доказани от първия и от въззивния съд. По същество не са оспорени и от страните, а оценката на установените фактически положения е сторена експертно с помощта на утвърдени методи. Както е отразил в мотивите си и първия съд „.....по отношение на заключението на вещите лица, изготвили визираните експертизи по делото по същество не се спори от страните, относно изводите и констатациите в същите“.

Първият съд обосновава, а това е сторила и настоящата въззивна инстанция, кредитира писмените доказателства по делото. Не са налице основания да се приеме процесуална негодност на тези доказателствени източници, нито доказателствена празнота. Въззивният

съд е изградил вътрешното си убеждение по фактите на основата и на приобщени по делото, подробно описани ,справки-декларации по ЗДДС, годишни данъчни декларации по ЗКПО, фактури и първични счетоводни документи, ревизионен доклад, данъчно-ревизионен акт с приложения към тях, справка за съдимост, декларация за семейно, материално положение и имотно състояние на подс. В. , договори, пълномощни.

При условията на чл.339 ал.2 НПК въззивният съд следва да посочи, че не приема основателност на сторено от защитата възражение, във връзка с твърдение за опорочен ревизионен процес, свързан с проверка, установяване и връчване на писмени документи на проверяваното дружество, и свързани с това нарушения на правата и законните интереси на подс.И.В.. Напълно коректно, в отговор на такова възражение на защитата, поставено пред него, първият съд е посочил-, „...в рамките на наказателния процес е недопустим инцидентния контрол върху актовете на администрацията...“, като правилно е основал извода си на основа постановено Решение № 85/14.05.2018 г. на ВКС по н. д. №103/2018 г., II н. о., и на разписаното в Тълкувателно решение от 2016 година на ОСНК на ВКС. В показанията си св.В. и св.Д. подробно са изяснили методиката, спазвана от тях при извършената ревизионна проверка ,отразените фактически констатации и проверените счетоводни документи, както и начина, по който е реализирано задължението им по връчване на РД и РА към заинтересованите лице.

Във връзка с конкретно акцентираните в хода на съдебни прения възражения на защитата, на част от които отговор е даден по-горе, следва да се посочи, че действително, както твърди защитата , „...няма законово изискване само управителят на една фирма да създава и подписва данъчни счетоводни документи“, в това число и да подава лично справка–декларация за определен данъчен период от дейността на дружеството. Точно поради това, след безспорно изяснените факти, свързани с упражняваните права и задължения от св.К. като счетоводител на дружеството , следва да се приеме, че именно подсъдимото лице, поради факта че единствен е предоставял първични счетоводни документи за обработване и надлежно вписване в регистрите и следващите се справки-декларации, е съзнавал всички обстоятелства, относно невярното деклариране на представените от него счетоводни документи. И това е така, независимо, че са вписвани, обработвани, а в отделни случаи-декларирани чрез св.К., но от името на подсъдимия В..

По повод възражението на защитата в хода на съдебни прения, че правата, свързани с осъществяване контрол на цялостната дейност на предприятието по обем, предел и детайли/вж.л.92 от делото/ не са регламентирани в дружествения договор, следва да се стори позоваване на разписаното в УА на „Веко Строй“ЕООД, л.29-л.32, т.1 ДП, където в чл.13 е посочен изрично органа на управление-управител/едноличен собственик на капитала/, а чл.23 препраща към общите разпоредби на ТЗ.

При условията на чл.339 ал.2 НПК следва да се посочи, че въззивният съд не намира за основателно твърдението на защитата, че „...Не се доказва от събрания доказателствен

материал по делото по безспорен начин и приспадането на наследващ се данъчен кредит“, както и твърдението, че подс.В. не е потвърдил неистина в подадените от него две годишни данъчни декларации за данъчни периоди 2008-2009 година. Такова твърдение сочи на неточна или некоректна фактическа и правна оценка на приложените по делото писмени доказателства-фактури, ревизионен акт /и ревизионен доклад/, изготвена по делото съдебно-счетоводна, икономическа и данъчна експертиза, както и на събраните и надлежно проверени гласни доказателствени средства. Твърдението на защитата, че ставало въпрос за „презюмирани“, а не за реално установени задължение е лишен от фактологична подкрепа и правна истинност.

Не се споделя като основателно възражението на защитата на подс.В., че не подсъдимото лице не е представило необходимите за пълна, обективна и цялостна проверка на дейността на търговското дружество в проверявания период, а проверяващите органи не са проявили онази активност, която да им позволи да съберат, проверят и оценят коректно налични доказателствени източници. Това възражение пряко е свързано с възражението за това, че наказателно-правния спор е решен при липса на събрани възможни доказателствени източници, и поради това е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. На последното възражение отговор е даден по-горе. Касателно възражението за пасивност от страна на проверяващите органи, следва да се подчертаят съобщените факти и обстоятелства от св. В. и Д., свързани с първоначалното призоваване на В. от тези данъчни представители, явяването му/Д. сочи конкретна дата за това явяване в показанията си/ в офис-Център на ТД-НАП София и липсата на всяка възможност за последващ контакт с В. или упълномощено от него лице, по повод събиране на изисканите счетоводни документи. В такава насока са доказателствата за положени усилия от ТД на НАП в гр. Пловдив и гр. Пазарджик да се установи приобретателя на дружествените дялове на „Веко Строй“ ЕООД-К./социално слаб, безработен с клошарски начин на живот български гражданин, известен, че „изкупува“ „фалирали“ фирми, вж. т.2, л.12 ДП/. Възраженията на защитата, че към датата на изготвяне на РД и РА вече има нов собственик на капитала, и това не е подс.В. е по принцип вярно. Самият К. не е бил наясно с броя на притежаваните от него дружества и е лице, което трудно е установявано в хода на ревизионната проверка. Именно такава цел е преследвал подсъдимия, помолил и упълномощил св.К. К. да му намери „купувач“ на дружеството /дружествените дялове/, за да се „освободи“, по същество, от последици на дейността си в нарушение на закона /по ЗДДС и по ЗКПО/.

Точно поради това, при спазване процедурата по чл.32 ДОПК, връчването на ревизионните книжа е станало по начина, описан от св.В. и св.Д., подкрепен от приложения по делото писмени доказателства/вж. писмо от ТД-НАП Пазарджик, изх. №41023 от 12.01.2012 година, т.3, л.143 за връчване на съобщение по чл.32 ДОПК, протокол за извършена проверка по делегация т.3, л.142 ДП, подписано от орган по приходите-инспектор по приходите, приложения подписани съобщения, л.140, т.3-ти ДП и известие за оставяне-обратни разписки/. Безспорно самият В. или упълномощено от него лице не е установено, поради, което чрез обявление е сторено и връчване/обявяване/ на ревизионните

книжа към м.януари 2012 година.Самият К. е установен през м.януари 2014 година,когато инспектор Н.,по преписка 3369/2013 година на ОП-Пазарджик,ЗМ-119/2014 година на ОДМВР-Пазарджик,е снел обяснения от него.

Именно,защото на проверени адреси на съконтрагенти на процесното търговско дружество,а и на самото дружество, не са откривани лица за контакт,изпратените разписки са връщани,с последващи резолюции върху тях за извършване на насрещни проверки.

Поддържаното оплакване от защитата,акцентирано в хода на съдебни прения,че изготвената СЧИД експертиза е негодна да обслужи правилното и законосъобразно решаване на наказателно-правния спор,доколкото е основана в анализ и оценка на „...едни неверни документи“ ,е неоснователно.Съгласно чл.127 НПК ревизионния акт е писмено доказателствено средство,цени се от настоящия съд наред с останалите доказателствени източници,като е видно,с оглед чл.127,ал.2 НПК,че не е единствения доказателствен източник,формирал доказателствения обем,относим към т.н. “главен факт на доказване“.

Това е фактическата обстановка,възприета от настоящия съдебен състав.

Действайки по описания по-горе начин от обективна и субективна страна подс.И.В. е реализирал признаците на престъпления,описани в:

-чл.255, ал.3 във връзка с ал.1, т.2, т.6, т.7 във връзка с чл.26, ал.1 от НК и

-чл.255, ал.3 във връзка с ал.1, т.2 от НК във връзка с чл.26, ал.1 от НК.

Изводите на първият съд в тази насока са обосновани,законосъобразни и се споделят от настоящия съд.

Установената от обективна страна престъпна деятелност на В. напълно се съотнася към признаците на престъпление,чиито фактически състав е описан в чл.255 ал.3 вр.ал.1,т.2, т.6, т.7 вр.чл.26 ал.1 НК.Обосновано,очертаните в обвинителния акт признаци на престъплението по чл.255 ал.3 вр. ал.1,т.2, т.6, т.7 вр.чл.26 ал.1 НК от обективна страна,са възприети изцяло от първостепенния съд.Въззивният съд се съгласява с тяхната обоснованост и аргументираност. Безспорно „Веко Строй“ ЕООД е данъчно задължено лице по см. на чл.3 ал.1 ЗДДС,като непосредствен обект на престъпление от този вид са обществени отношения,свързани с нормалното и законосъобразно функциониране на данъчната система,защитени с правни норми в Особената част на НК,глава VII „Престъпления против финансовата,данъчната и осигурителната система“.При реализиране на конкретни престъпни състави на този вид престъпни посегателства се засяга „обект“,свързан с избягване на данъчни задължения и се засягат обществени отношения,законово защитени и гарантиращи коректно и законосъобразно установяване и плащане на данъчните задължения.По същество в мотивите си първият съд е подчертал правилно,че чрез увредата на тези обществени отношения „...пряко се въздейства върху

конституционно закрепеното задължение на гражданите да заплащат определените от закона данъци“. При престъпления от този вид е необходимо да се подчертае, както това е сторило и държавното обвинение при повдигане обвинение против подс. В., че „данъците представляват публично държавно вземане, установено на базата на задължителност, безвъзмездност и безвъзвратност, като неговото реализиране е гарантирано посредством държавна принуда. Предметът на конкретното обвинение е свързан с избягване плащането на данък върху добавената стойност по ЗДДС в „особено големи размери“, като престъпната дейтелност/изпълнителното деяние/ е реализирано чрез повтарящи се действия, изразили се в посочени в чл.255 ал.1 НК форми на изпълнително деяние. Тези отделни форми са „потвърждаване на неистина“ в 19 броя справки-декларации, подадени по силата на ЗДДС, в „използване на документи с невярно съдържание при представяне на информация пред органите по приходите“, свързана с посочени от подсъдимия фактури, описани подробно в мотивната част на решението по-горе, неотразяващи реално сключени сделки, но посочени в дневник за покупки и в съответния раздел на цитираните изрично 19 броя справки-декларации, както и „приспадане на наследващ се данъчен кредит“, съответно т.2, т.6 и т.7 на ал.1 вр. ал.3 на чл.255 НК.

Изпълнителното деяние по цитирания текст на Закона, т.2 се изразява в „потвърждаване на неистина“ в 19 броя справки-декларации, подадени по силата на ЗДДС за месеците юли и август на 2007 година, за месеците април-декември, включително на 2008 година и за месеците януари, февруари, май-септември, включително, и м.ноември на 2009 година и изразило се в нарушаване на задължението И.В. да подаде вярна справка-декларация за всеки от посочените данъчни периоди, а вместо това вписал 102/сто и две/фактури за неслучили се, „фиктивни“ данъчни събития. Касае се за изпълнително деяние на резултатно по своя характер престъпно деяние, като съставомерният /причинена щета/ резултат за държавния фиск, възлиза на 64753.40 лева.

Изпълнителното деяние по т.2 на цитирания текст на НК се изразява в „използване на документи с невярно съдържание при представяне на информация пред органите по приходите“, свързана с използване и посочване от страна на подсъдимия В. на фактури, които отразяват невярно отделни данъчни събития, за да се „изкриви“ финансовия резултат на дружеството към намаляване на следващ се данък по ЗДДС.

Изпълнителното деяние по т.7 на ал.1 вр. ал.3 на чл.255 НК е изразено в „приспадане на наследващ се данъчен кредит“ по чл.68 ЗДДС, свързан с размера на данък, който задължено лице има право да приспадне /да намали/ от размера на общите си данъчни задължения, при спазване разписани изисквания по Закона за данък добавена стойност. Както правилно е отбелязал първия съд „Приспадане на наследващ се данъчен кредит е налице при неспазване на законовите изисквания за упражняване на това право, регламентирани в ЗДДС....“, като резултат на това в нарушение на Закона/ЗДДС/ В. приспаднал данъчен кредит от 64753.40 лева, без такова право да го намали да му се следва. Установява се, от обективна страна, избегнато установяване и плащане на данък добавена стойност по ЗДДС в размер на

64753.40 лева,представляващо „данъци в особено големи размери“ от страна на И.В.,представител и *** на „Веко Строй“ ЕООД.Няма спор,че чл.93,т.14 НК изрично сочи кога този квалифициращ признак е налице-„данъци в особено големи размери“ са данъци,надхвърлящи по размер дванадесет хиляди лева /ред.на НК,ДВ.бр.21,2000 година/.В мотивите си,касателно нормата на чл.26 ал.1 НК,първият съд правилно е посочил-„Престъплението е продължавано по смисъла на чл.26 ал.1 НК,защото са налице шестте предвидени условия в цитираната разпоредба за квалифициране на деянията на подсъдимия като продължавано престъпление и задължителните указания,дадени с Тълкувателно решение №1/07.05.2009 година на ВКС по т.д.№1/09 година“.Безспорно е,че престъпната дейтелност е реализирана от подс.И.В. чрез осъществяване на повече от две деяния /19 на брой/,които осъществяват поотделно състав на престъпление от един вид,извършени са през непродължителен период от време /13.08.2007 година-14.12.2009 година/ при една и съща обстановка и при еднородност на вина,при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.По един и същи начин,при изяснени условия на време,място и обстановка,подс.В. е нарушил законно установени задължения,свързани с осъществявана търговска дейност чрез„Веко Строй“ЕООД.Правилно и първият съд е подчертал в мотивите си „В този аспект отделните деяния следва да се третират не като самостоятелни престъпления,а като едно продължавано престъпление по см. на чл. 26 ал.1 НК....“.

Касае се за продължавано престъпление,довършено с реално настъпил вредоносен резултат /избягване установяване и плащане на данъци в особено големи размери-64 753.40 лева/.

Подсъдимият И.В. е действал с пряк умишъл,съзнавал е общественно-опасния характер на деянието,предвиждал е настъпването на общественноопасните последици и ги е искал/целял е тяхното настъпване/.Този извод се формира на основа на безспорно установените фактически действия на подсъдимото лице,като формата на вина е изводима от конкретно реализираната престъпна дейтелност,от поведението на подс.В. съпътстващо и последващо реализираното изпълнително деяние.Правилно е подчертал първият съд в мотивите си,че подсъдимият В. е действал при строга логическа последователност,видна от събраните доказателствени източници,като в неговото съзнание са налични представи относно всички елементи на фактическия състав на престъпление по чл.255 ал.3вр.ал.1,т.2,т.6 и т.7 НК ,включително,че потвърждава неистина в подадените 19 броя справки-декларации по ЗДДС,че използва документи с невярно съдържание и в резултат-приспада неследващ се данъчен кредит. Явна е и целта на тази престъпна дейтелност-да се задължи с по-малък по размер данък добавена стойност по Закон,от действително дължимия.Мотивите за извършване на престъпното деяние са корисни,а причините са свързани с проявен нисък оценъчен критерии на поведение,незачитане законите в страната,чувство за безнаказаност.В подкрепа на тези изводи на съда е и поведението ,което е имал В.,свързано с прехвърляне дяловете на дружеството на малоимотно лице,след като е съзнавал,че е налична възможността неговата престъпна дейтелност да се установи по пътя

на финансова проверка/както се е случило/.

Действайки по описания по-горе начин от обективна и субективна страна И.В. е реализирал признаците на престъпление, чиито фактически състав са описани в чл.255 ал.3 вр. ал.1 ,т.2 вр.чл.26 ал.1 НК.Изложеното по-горе, касателно общия обект на престъпно посегателство и конкретния такъв, се отнасят изцяло и за извършеното престъпление от този вид. По делото безспорно се установява от обективна страна, че периода 31.03.2009 година-29.03.2010 година, в гр.Благоевград, като *** и представляващ „Веко Строй“ЕООД, в условия на продължавано престъпление, подсъдимият И.В. е избегнал установяване и плащането на данъчни задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане в „особено големи размери“ по см. на чл.93 т.14 НК, общо в размер на 31 523.66 лева, като потвърдил неистина в две годишни данъчни декларации, които се изискват по чл.92 ЗКПО и декларирал повече от действително сторени разходи през финансовите 2008 година и 2009 година:

-на 31.03.2009 година осуетил определяне на размера на данъка, като потвърдил неистина в годишна данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО, вх.№ 010-6998/31.03.2009 година за финансовата 2008 година, като намалил счетоводния финансов резултат с декларираните „фиктивно“ получени доставки на обща стойност 265 045.01 лева и избегнал плащане на данъчни задължения в размер на 26 504.50 лева,

-на 29.03.2010 година осуетил определяне размера на данъка, като потвърдил неистина в годишна данъчна декларация по чл.92 ЗКПО, вх.№ 304350901208841/29.03.2010 година за финансова 2009 година и намалил счетоводния финансов резултат с „фиктивно“ получени доставки /направени разходи/и осуетил деклариране на печалба от 50191.64 лева, като избегнал плащане на данъчни задължения в размер на 5019.16 лева, престъпление по чл.255 ал.3 вр.ал.1, т.2 НК вр.чл.26 ал.1 НК.

От обективна страна се установява, че подсъдимият В., за финансовите 2008 година и 2009 година, в две годишни данъчни декларации, изискуеми по чл.92 ЗКПО, е потвърдил неистина, касателно размера на действително дължимия за внасяне корпоративен данък от управляваното от него дружество. Подсъдимият В., по посочения по-горе начин, е вписал несторени разходи, позовавайки се на 102 фактури за неслучили се данъчни събития. Вследствие на това е попречил коректно да се определи данъчната основа, същата незаконосъобразно е намалена, а като правна последица-намален размера на дължимо данъчното задължение. Чрез действия подсъдимото лице е потвърдило неистина в описаните две годишни данъчни декларации с правна последица-съставомерен вредоносен резултат/избягване установяване и плащане на данъчни задължения по ЗКПО в общ размер 31523.66 лева/. Правилно първият съд е намерил, че с действията си от обективна страна подсъдимият е реализирал признаците на продължавано престъпление по чл.26 ал.1 НК, доколкото са установени две деяния, осъществяващи поотделно признаци от фактическия състав на едно и също престъпление, такова по чл.255 ал.3 вр.ал.1, т.2 НК, извършени са през непродължителен период от време/една календарна година, с оглед

изискванията на Закона за дължимо поведение,относно срока за подаване на ГДД/,при една и съща обстановка и еднородност на вина,при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.Обосновани са доводите на първият съд както за периода,в който е реализирано престъпното поведение на подсъдимия при условията на чл.26 ал.1 НК,така и относно установените факти да са осъществени при една и съща обстановка и еднородност на вина.От обективна страна,чрез потвърждаване на неистина относно неслучили се данъчни събития,посочени като случили се такива,са нарушени изисквания на Закона по коректно установяване и плащане на данъчни задължения.Обосновано първият съд е приел,че се касае за деяние,свързано с избягване установяване и плащане на данъчни задължения в „особено големи размери“ /чл.93,т.14 НК/,доколкото установения предмет на посегателство надхвърля сумата 12000 лева.

Подсъдимият И.В. е извършил описаното по-горе деяние виновно,действайки с пряк умисъл,като е съзнавал общественно-опасния характер на деянието,предвиждал е настъпване на общественно-опасните последици и ги е искал.Правилно първият съд е посочил,че „Определящо за преценката на субективната страна на деянието са действията на подсъдимия“,доколкото е безспорно,че именно установените факти,свързани с изясняване начина на осъществяване на изпълнителното деяние от подс.И.В. стоят в основа на определяне формата на вина при извършено престъпление.Подсъдимият е съзнавал всички обективни признаци,включени във фактическия състав на престъплението,съзнавал е че потвърждава неистина в две отделни годишни данъчни декларации и вписва като реализирани неслучили се данъчни събития.Ясно е съзнавал,че използва документи с невярно съдържание/фактури/,за да потвърди неистина и да „изкриви“ финансовия резултат на дружеството и така да намали,в нарушение на Закона,следващ се корпоративен данък.Причините за извършване на престъпното деяние се коренят в проявен нисък оценъчен критерии за дължимо законосъобразно поведение,а мотивите му са корисни.

Като е признал И.В. за виновен по повдигнатите му обвинения в извършване на престъпления по чл.255 ал.3 вр.ал.1,т.2, т.6, т.7 вр.чл.26 ал.1 НК и по чл.255 ал.3 вр.ал.1,т.2 вр. чл.26 ал.1 НК,съдът е определил и законосъобразни наказания за всяко от престъпните деяния.

Не може да има спор,че Законодателят е застанал на принципа за законоустановеност на наказанието,като съгласно този принцип за всяко престъпление се налага наказанието по вид и в рамките,които са предвидени в Особената част на НК за него.Преценявайки в тези граници какво конкретно наказание да се наложи на едно подсъдимо лице,съдът следва да се съобрази с всички смекчаващи и отегчаващи вината и наказателната отговорност обстоятелства,да прецени дали смекчаващите такива са многобройни в количествено отношение и да посочи дали някое от тях е изключително по своя характер,както и дали и най-ниското по размер наказание за конкретното деяние няма да се окаже прекалено тежко в установените конкретни условия на определяне на наказателната репресия.Безспорно след оценка на доказателствата,обуславящи наказателната отговорност,съдът следва да се

съобрази с разпоредбата на чл.54 НК или да определи наказание по реда на чл.55 ал.1 НК /Р №224 /07.12.98 година на ВКС по н.д. №197/98 година,V-чл.състав/.

За такова по вид престъпление Закона предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години до 8 години и „конфискация“ на част или на цялото имущество на виновния.

На първо място следва да се посочи за неоснователно искането на защитата да се постанови съдебен акт,с който се отмени атакувания такъв пред въззивния съд и се постанови нов,с който подсъдимият В. бъде признат за невинен в извършване на престъпленията,за които е предаден на съд.законосъобразно,с оглед изложеното по-горе,подсъдимият В. е признат за виновен по повдигнатите му обвинения за извършени престъпления.

Безспорно при индивидуализацията на наказание,за всяко от двете извършени от подсъдимия престъпления,съдът е съобразил наличните смекчаващи и отегчаващи наказателната отговорност обстоятелства,като е съобразявал целите на наказанието,с оглед нормата на чл.36 НК.Въззивният съд намира,че при отмерване на наказание за всяко от деянията,първият съд се е съобразил с основополагащото разбиране,че обществената опасност на конкретно престъпно деяние е основно ,обективно,определящо и не юридическо негово качество,което го характеризира от гледна точка на неговото отрицателно въздействие върху съществуващи и защитени от Закона обществени отношения и го отличава от не престъпните деяния.За изясняване на обществената опасност на едно деяние винаги следва да се оцени конкретно характера,начина и степента на увреда на обекта на защита,специфичните качества на дееца,субективните му особености, условията на време,място и обстановка на реализиране на едно престъпно поведение.Обществената опасност е определящо качество на престъпното деяние по отношение на останали негови свойства-чл.9 ал.1 НК.Тя е и основанието за проявата на останалите свойства-противоправност и наказуемост.

Правилно е съобразена високата степен на обществена опасност на престъпления от този вид ,високата степен на обществена опасност на конкретните две престъпления и проявената упоритост от подс.В.,а от друга-не високата степен на обществена опасност на дееца. Подсъдимият не е осъждан,с добри характеристични данни е,образован и трудово ангажиран. Липсват доказателства за негови противообществени прояви и данни за незаконосъобразна деятелност след описания инкриминиран период.Съобразено е правилно,че квалифициращият признак „особено големи размери“ е елемент от състава на престъплението,и се цени на основа чл.56 НК.От друга страна следва да се подчертае,че размера на вредата надхвърля многократно прага /12000 лева/,относим към този квалифициращ признак.

Подсъдимият В. не е изразил критично отношение към деянията/не е длъжен да стори това/ и не е дал обяснения по фактите,възползвайки се от свое право.Тези обстоятелства не

могат да се тълкуват в негова вреда,но и не дават основание да се намират многобройни смекчаващи вината и наказателната отговорност обстоятелства,каквито е съзрял първия съд.Изводът на въззивният съд е,че не са налице такива и неправилно е отчел да са налице „многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства“.

От друга страна,правилно първият съд е отчел наличието на едно изключително по своя характер обстоятелство-изминалия срок /повече от 10 години/ от извършване на престъпните деяния до реализиране на наказателната отговорност на дееца.Приел е обосновано,че това изключително по своя характер обстоятелство води до извод,че и най-лекото предвидено в Закона наказание се оказва несъразмерно тежко,поради което е приложил нормата на чл.55 ал.1,т.1 НК,като е определил наказание „лишаване от свобода“ под предвидения най-нисък предел.На основата на внимателна оценка на всички обстоятелства,относими към определяне размера на наказанието,съобразно чл.55 ал.1,т.1 НК,правилно първият съд е отмерил наказанието:

-за престъплението по чл.255 ал.3 вр.ал.1,т.2,т.6,т.7 вр.чл.26 ал.1 НК и чл.55 ал.1,т.1 НК, наказание “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години,

-за престъплението по чл.255 ал.3 вр.ал.1,т.2 вр.чл.26 ал.1 НК и чл.55 ал.1,т.1 НК,наказание “лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години.

Неоснователно е стореното алтернативно искане,поддържано в хода на съдебни прения пред въззивния съд,да се съобрази /отново/ нормата на чл.55 НК,с оглед заявени многобройни смекчаващи наказателната отговорност обстоятелства.Нормата на чл.55 НК е съобразено правилно ,с оглед установеното едно изключително по своя характер смекчаващо наказателната отговорност обстоятелство,водещо до извод при наличието му,че и най-лекото предвидено в Закона наказание се оказва несъразмерно тежко.Последваща нова оценка към намаляване на наказанието по размер ,би довело до с нищо неоправдана снизходителност към упоритата престъпна дейтелност на В..По делото не е установено имущество на подсъдимия,което да позволи налагане на наказание “конфискация“.Законодателят и съдебната практика в тази насока са ясни и последователни,като това наказание се налага при ясно определен предмет /с имуществен характер/,върху който да се въздейства.Поради това правилно първият съд се е позовал на нормата на чл.55 ал.3 НК.

Законосъобразно,на основание чл.23 ал.1 и ал.3 НК,на подсъдимия И.В. е определено едно общо,най-тежко наказание,измежду определените му наказания „лишаване от свобода“-“лишаване от свобода” за срок от 2 /две/ години.Подсъдимият В. не е осъждан и спрямо него са налице материално-правните и процесуално-правни предпоставки за прилагане нормата на чл.66 НК.От друга страна,за постигане целите на наказанието,разписани в чл.36 НК,за поправително-възпитателното му и предупредително-възпиращо въздействие върху осъдения,а и върху останалите членове на обществото,не се

налага изтърпяване на наказанието в нарочно пенитенциарно заведение.Законосъобразно,на основание чл.66 ал.1 НК,изтърпяването му е отложено за изпитателен срок от 3/три/ години.Убедителен е доводът на първия съд,че „....наложеното в конкретния случай наказание ще мотивира изграждане у подсъдимия на устойчиви положителни модели на подражание към спазване на установения правов ред и ще предотврати извършването на други престъпления,с което от своя страна ще се реализира,както личната,така и генералната превенция,цели на наказанието по чл.36 от НК“.

Законосъобразно,на основание чл.189 НПК,съдът се е произнесъл за сторените по делото разноски.

Извършената проверка на присъдата,съобразно предмета и обема на въззивна проверка пред настоящия въззивен съдебен състав,съобразно основанията и оплакванията,посочени от обжалвалата страна,не установява основания за изменение или отмяна на атакувания съдебен акт.

Водим от горното,съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразна,на основание чл.334 т.6 вр.чл.338 НПК,присъда №903259/20.07.2020 година на Окръжен съд гр.Благоевград,постановена по похд №271/2019 година по описа на съда.

Решението може да бъде обжалвано и протестирано пред ВКС на РБ в 15 дн.срок от съобщението,че е изготвено по реда и начина, указани в чл.350 ал.2 и сл.от НПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____